

PRIMIRE LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Miercuri, 29 iulie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, a primit, la Mangalia Nord, pe Omann Sigurd, președintele Partidului Socialist Popular din Danemarca, care se află la odihnă în țara noastră.

La primire a participat tovarășa Ghizela Vass, șef de secție la C.C. al P.C.R. Într-o atmosferă prietenească, a avut loc un schimb de păreri cu privire la unele probleme internaționale, la dezvoltarea relațiilor dintre cele două țări și popoare.

Pag. 2

- Addenda la rubrica DE LA OM LA OM
- Noi edificii — Se construiește pentru studenți.
- Știință și producție — La drum cu 2.800 de cai... putere.

Pag. 3

- Pe ordinea de zi a adunării generale. CINE SE MAI ÎNSCRIE LA CU-VINT?
- Un tovarăș, un prieten: SECRETARUL U.T.C.

Pag. 4

- Note de lector D. Micu: ÎNCEPUT DE SECOL
- Stagiune estivală în luna septembrie?
- Dincolo de provincialism.

Brigada de tineri tehnicieni „23 August—România” s-a înapoiat ieri din Cuba

Și-au îndeplinit cu cinste misiunea încredințată de U.T.C.!

După circa 22 de ore de zbor — cu o esclă la Praga — membrii brigăzii de tineri „23 August—România” au sosit ieri seară, pe aeroportul internațional București-Otopeni, venind din Cuba prieteni.

La sosire erau prezenti tovarășul Traian Ștefănescu, secretar al C.C. al U.T.C., președintele „A.S.R. activiști ai C.C. al U.T.C.”, ca și numeroși tineri veniți pentru a-i saluta pe soții tineretului român participanți, alături de poporul Cubei, de tinăra generație a acestei țări, la marea Zafra.

Au fost de față Jesus Guerrero, însoțit de atacieri ai. al ambasadei Republicii Cuba la București, și alți membri ai ambasadei.

În mulțimea de mîini care se învîrt, de curînt de sabul, în atmosfera de bucurie preilejuită de vederea după atîtea luni, reporterul încearcă să culegă unele impresii.

Comandanul brigăzii, Gheorghe Rădu, activist al C.C. al U.T.C., ne declară:

— Brigada de tehnicieni „23 August—România”, compusă din 33 de tineri, provenind după cum știți, din numeroase județe ale țării, reprezentînd 20 de prestigioase colective industriale, și-a îndeplinit cu cinste misiunea încredințată de organizația noastră de tineret. Am încercat ca pe durata sederii noastre în Cuba să fim exponenți ai sentimentelor de prietenie frățiască, pe care tineretul și poporul român le poartă Cubei revoluționare, popoului și tineretului acestei minunate țări. În permanență am fost preocupat de îndeplinirea evenimentă a obiectivelor de muncă. În același timp am efectuat un util schimb de experiență cu organizația de tineret din Cuba socialistă — Uniunea Tinerilor Comuniști. În zilele petrecute în Cuba ni s-a oferit prilejul de a cunoaște munca de zi cu zi a poporului cubanez, preocupările sale actuale. Am participat, de asemenea, la festivitățile prilejuite de aniversarea zi-

C. POGĂCEANU
(Continuare în pag. a V-a)

IOAN TIMOFTE
(Continuare în pag. a V-a)

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6593 | 6 PAGINI — 30 BANI | JOI 30 IULIE 1970

ÎN OBIECTIV
RECOLTA
1970

Aseară, o dată cu asfințitul, la Direcția agricolă a județului Teleorman s-au primit comunicări stas din toate cooperativele agricole de producție: recoltatul păioaselor s-a încheiat cu succes pe întreaga suprafață cultivată. Totodată, arăturile, însămînțările culturilor de toamnă și celele lucrări de sezon se efectuează într-un ritm accelerat. Producția medie obținută pe întinderea de o sută și ceva de mii de hectare cultivate, depășește considerabil orice așteptare — în toate cooperativele agricole s-a menținut constant deasupra pla-

TELEORMANUL RAPORTEAZĂ: Întreaga producție de grâu în hambare

nificărilor inițiale. Prin această realitate se explică, de altfel, îndeplinirea în cea mai mare parte a angajamentului formulat în chemarea țărănimii teleormăne lansată la sfîrșitul lunii mai, de a valorifica suplimentar la contracte 7100 tone grâu.

Obținerea acestui lăudabil succes: încheierea recoltatului la grâu, într-o perioadă cu 8 zile mai scurtă ca anul trecut, s-a datorat în bună parte folosirii din plin a

In cartierul Remetea din Tg. Mureș se înalță noile locuințe ale cetățenilor Hîrșan Ioan și Kiraly Ernő, locuințe construite cu sprijinul acordat sinistratilor de către stat (sus).

Verticala reconstrucției la Mediaș (dreapta).

Foto: PLĂJĂS ISTVÁN

În număratoarea de la revărsarea puhoaielor încoace, cele 75 de zile nu sînt de ajuns pentru a uita ce a fost, dar sînt suficiente pentru a ne convinge că oamenii, găsind un sprijin direct, eficient, nu numai moral dar în primul rînd material în măsurile urgente adoptate de conducerea partidului și statului, s-au dovedit și se dovedesc în stare să dirijeze pe măsura voinței lor metamorfoza geo-

grafice și pămîntului greu încercant. Terenuri agricole, șosele, căi ferate au reintrat și reintră în folosință deplină, digurile stau de veghe pe malurile unde s-au rezevit viltoarele. E de necrezut în cite direcții neprevăzute înainte de luna mai s-a putut diversifica energia brațelor de muncă, multiplicîndu-se efortul dăruit reconstrucției, efortul în care recluderea locuințelor pentru sinistratî ocupă un loc de

semnă, dar parcă și mai impresionant sînt sumele — zeci și sute de milioane de lei — pe care statul le-a alocat imediat pentru ca oamenii să-și reclădească căminele.

În statisticile care centralizează ritmul lucrărilor în județul Mureș, cifrele devin mai mari în fiecare zi. Beneficiind-se de ajutorul acordat de către stat, se desășoară din plin construirea a 1.017 case noi și s-a terminat clădirea a 178 de case. S-au refăcut peste 3.300 de locuințe avariate, s-au reparat 876 de apartamente și sînt în curs de execuție avansată reparațiile la alte 609 apartamente. Atît în mediul urban cit și în mediul rural cetățenii care au avut locuințe proprietate personală își iau în primire noile cămine. Datorită ritmului crescut înregistrat pe șantierele de locuințe, a fost suplimentată la nivel de județ cota de materiale de construcții pentru trimestrul III. Se trimit în plus 4.550 tone ciment, 3.170.000 bucați cărămizi, 750 mc hile manole, 150 mc cherestea rășinoasă, cantități însemnate de parchete, oțelbeton, tablă zincată și altele. Este de ajuns să facem un simplu calcul bănesc ca să vedem cît valorează aceste materiale, transportul lor, faptul că oamenii le-au primit beneficiind de măsurile speciale de reducere a unor taxe, adoptate de stat. Pentru aceasta, statul a dirijat spre zonele calamitate însemnate forțe organizatorice, între care o

C. POGĂCEANU
(Continuare în pag. a V-a)

IOAN TIMOFTE
(Continuare în pag. a V-a)

La Institutul „Chimigaz” Mediaș — contracte de cercetare în valoare de peste 20 de milioane de lei anual, economii de zeci și sute de milioane.

Noua heraldică a Mediașului — CHIMIA

Emblema Mediașului, orăș de șapte ori secular, reprezintă un clochete așezat pe un cîmp albastru. Este desigur, o aluzie la bogăția podgoriilor tirăneve, la anul vestitului Traminer sau Muscat din această „țară a vinului”. O heraldică contemporană ar alătura însă, neapărat, la „armele” pasnice ale vechiului burg transilvănean retorta chimistilor. Nu numai pentru faptul că pe aceste meleaguri binecuvîntate omul pășește pe giganticele rezervoare de hidrocarburi acumulate pe fundul vechiului Ocean

Sarmatic de-a lungul a milioane de ani, ci, mai ales, pentru că în ultimii ani chimia a devenit aici o ocupație la fel de răspîndită ca cea tradițională, de podgorean.

Îată de ce, nu întimplător, Mediașul este locul unde funcționează unul din cele mai importante institute de cercetări chimice din țară — Institutul pentru chimizarea gazului natural. Ist-

PETRE JUNIE
(Continuare în pag. a III-a)

CE CULTURĂ FILOZOFICĂ AVEM LA 18 ANI? Educația presupune convertirea normelor în valori

• Pregătirea tînărului pentru viața socială, o datorie conjugată a școlii și familiei • Nu supraîncărcarea programei, ci modernizarea și raționalizarea predării filozofiei • Profesorul — un om de înaltă cultură umanistă și pozitivă • Introducerea unui curs de etică persistă ca o cerință fundamentală a instrucției și educației • Se impune editarea citorva antologii filozofice pentru tineret.

La vîrsta de 18 ani, tînrul capătă drepturi și datorii depline; devine, de drept, cetățean. În ce măsură este el și de fapt, responsabil față de familia și școală. Lor le revin responsabilitățile sociale majore în plămădirea viitorului cetățean. Iată cum întrebarea „Ce cultură filozofică avem la 18 ani?” își dezvăluie acuta sa importanță socială. Căci ea va desemna nu numai ce bagaj de cunoștințe pozitive are un tînr, nu numai ce specialitate

își va alege, nu numai ce va deveni ci, esențial, ce și cine este tînrul care la 18 ani, cîpătînd dreptul de a-și întemeia o familie, pășește pragul vieții sociale, devenind cetățean. Aceste realități sociale cred că trebuie să-i subordoneăm întrebarea și răspunsurile în contingență.

MIHAIL PIȘCOCI
(Continuare în pag. a IV-a)

PERSPECTIVA 1970 A NOII POLITEHNICI BUCUREȘTENE

Vast edificiu, desășurat pe o suprafață de 172.000 m.p., Politehnica din Capitală va oferi condiții optime de pregătire pentru 12.000 de studenți, repartizați în 10-12 facultăți. Acest imens spațiu este distribuit în 580 laboratoare, 28 amfiteatre, 130 săli de proiecte și desen, 120 săli de curs și numeroase biblioteci

EHRENBURG de ZAHARIA STANCU

De numele lui Ilya Ehrenburg am auzit relativ tîrziu, abia prin anii 1930—1931, adică după ce cunoscusem nu numai poezia lui Esenin și a lui Maikovski ci și prima serie de romane semnate de scriitorii noi, ieșiți din focul Mării Revoluției din Octombrie. Într-o seară cineva mi-a întins o carte și mi-a șoptit tainic: „Citeste-o și dă-o mai departe”. „Dar cine e autorul?” „Un rus care trăiește mai mult prin străinătate decît la el acasă”, „Emigrant?”. „Nu. Mai curînd un neliniștit care nu-și găsește locul”.

Am citit cartea, bineînțeles, pe nerăsuflate și-am dat-o și eu mai departe. Nu-mi produsese o impresie deosebită, cea a altor cărți sovietice, și mi-ales nu înțelesesem decît Julia Jurenito era socialistă o lucrare subversivă, iar Ehrenburg, autorul ei, un revoluționar. Dar multe nu înțelegeam eu pe vremea aceea, iar alții înțelegeau și mai puțin decît mine.

Anii au trecut. Din cînd în cînd mai auzeam cite ceva despre Ehrenburg, — ba că s-a întors la Moscova, ba că s-a supărat pe nu știu cine și s-a stabilit la Paris.

Mi-au mai căzut în mină și alte cărți ale lui Ehrenburg. Nu m-au cucerit decît pe jumătate. Omul îmi făcea impresia că se află într-o permanentă alergare. Caută... Caută... Orice scriitor adevărat caută ceva pentru cărțile sale: subiecte originale, material nou de viață, poziția de care urmează să se adreseze oamenilor... Și așa mai departe... Prin ce se deosebea Ehrenburg de alții? Prevedea, în articolele sale, ascensiunea fascismului, războiul, prăbușirea în noroi și în singe a Europei și a întregii omeniri și cerea popoarelor să se unească pentru împiedicarea catastrofei. În anii dintre cele două războaie mondiale pușini scriitori și ziaristi s-au căutat pentru păstrarea păcii în lume ca Ehrenburg. Pacea însă nu o putuți fi păstrată. Războiul a început. Ehrenburg a trecut cu trup și suflet de partea războiului de apărare a patriei, de partea războiului care trebuie să fie dus pînă la capăt, — adică pînă la zdrobirea totală a hoardelor fasciste. În toată vremea cîmplăta a războiului, Ehrenburg — civilul Ehrenburg — putea fi văzut zilnic cînd intra o parte a frontului cînd în alta. Privea. Nota. Scria. Descoperea și înfățișa crimele fără precedent ale fascismului, deplîngea suferințele soldaților, eroismul lor, forța lor care pînă la urmă trebuia să birue, cînta eroismul poporului, durerea lui.

Aveam destul de des știri despre Ehrenburg. Articolele lui, care îi turbau pe fasciștii lui Hitler, treceau din mină în mină, găseau pretutîndeni un larg răspunet, ajungeau uneori sub ochii multora dintre noi. Foima scriitorului sovietic se afla în plină creștere. „Ehrenburg e cel mai mare ziarist al timpului nostru”, „Ehrenburg e tipul cel mai reușit al scriitorului cetățean”. Multe aprecieri cu privire la Ehrenburg am auzit în anii grei ai războiului, multe am auzit și după ce anii grei ai celui mai nimeritor război din istoria lumii au trecut. Scriitorii care coboră din turnul de fildeş pentru a face, în cetate, politica cetății au prieteni, însă au și dușmani. Așa i s-a întimplat și lui Ehrenburg. E mai bine să nu stăruim aci și să trecem mai departe.

Mai departe, după anii războiului fierbinte, în care au pierit mai mult de cincizeci de milioane de făpturi omenesti, au venit anii războiului rece, iar după aceștia ani neliniștiți.

(Continuare în pag. a IV-a)

NOI ÎN MUNCĂ

ÎN VIATA DE ORGANIZATIE

Erau 21 de tineri în sala aceea mică de ședințe a fermei „Avicola” din Suceava. Adunarea era statutar constituită, se alegea conform uzanțelor protocolare, un prezidiu format din trei tovarăși, fusese votată o comisie alcătuită din alți doi tovarăși care tomnă se ocupau cu redactarea procesului-verbal, iar acum activistul comitetului municipal preluase în mână sale conducerea lucrării adunării și dăduse cuvântul referenței Elena Steluța, care începuse să citească, plină de sîrguință, materialul „pregătit de un colectiv”. Mai tîrziu aveam să aflăm că nu fusese nici vorbă de așa ceva dar, în clipa aceea cel puțin, așa ne informase activistul.

Asadar, Elena Steluța citea materialul. Cu o remarcabilă vigoare ea ne anunțase titlul acestuia, „Familia și-ti fie zilnică sîntă”, apoi rostise cîteva versuri din Anghel, bine potrivite cu tema, cursiv și cu convingere, însă după prima frază elocvența fetei începuse să scadă. Transpirînd și potențîndu-se la fiecare cînd cuvinte, ea rostea propoziții al căror înțeles îi era în mod vizibil obscur. Textul, prea savant, copiat din publicații sau poate întocmit nedăbaci după modelul vreunei conferințe oarecare, îi dădea mereu de furcă. O punctuație originală trunchia expresiile, și oricît se străduia prezentatoarea referatului să nu greșească formulările de tipul „premisele schimbării criteriilor de formare sau de întemeiere a familiilor aducînd pe primul loc afecțiunea reciprocă dintre soți”, „fenomenul familial”, „familia, femeie biologică și socială a societății a încetat de a mai fi închisă”, „raportul familie-societate este un raport de interacțiune și interdependență”, „Fondul general al constituirii” etc., o puneau vîdit în încurcătură așa încît, după ultimul punct, un oftat de ușurare s-a auzit din toate părțile.

— Tovarăși — interveni în momentul acela, tulburat de emoție, activistul — ați văzut, referatul, oricît de interesant, n-a epuizat și nici nu putea să epuizeze problema. Rămîne să-l completați dv., avînd grijă să legați problema familiei de problema producției. Cine se înscrie la cuvînt?

Ajunsesem astfel la ceea ce dă adunării generale autenticitate și prestigiu, la ceea ce o face să fie ea însăși, unică, adecvată precis unei împrejurări proprii organizației care o convoacă, mai presus de orice: dezbateră punctelor ordinii de zi puse în discuția uteciștilor, confruntare deschisă

a părerii acestora cu ceea ce este supus atenției întregului colectiv. Însăși rațiunea convocării unei adunări generale nu poate fi decît aceea a schimbului larg de opinii menit să structureze într-o concluzie dominantă o idee, o hotărîre.

Dar aici, în sala de ședințe a fermei „Avicola”, un curent rigid și rece bloca inimile și răpa tinerilor graiul.

— Să mai vorbească — sugeră Mihai Popovici, loctîntul secretarului, care între timp se și întocmiseră la cuvînt — o fată nemăritată, una căsătorită, și una în perspectivă de a se căsători.

În sală, brațele rămîneau, însă, ascunse cuminți în poale și nici un îndemn nu părea să aibă darul să suprimă amorțeaua.

— Nu vă emoționați, tovarăși, suflă cineva de la prezidiu, n-aveți de ce să vă emoționați. Și fiindcă tirguiala aceasta riscă să se prelungească, activistul luă inițiativa și anunță:

— S-au înscris, pină acum, tovarășul Popovici, tovarășa Hladi Viorica și tovarășa Circean Floare.

Era înexat. Nu sesizasem nici o intenție de natură aceasta la cele două fete care, auzindu-se trecute pe listă, deschiseseră larg ochii, dar nici una dintre ele n-a avut curajul să protesteze. Dacă trebuia să vorbească, ce să-i faci, atunci aveau să vorbească. La urma urmei, cineva trebuia să o facă, nu? Esențial era să dea cineva tonul. Mihai Popovici îi dădu.

Ajunsesem astfel la ceea ce dă adunării generale autenticitate și prestigiu, la ceea ce o face să fie ea însăși, unică, adecvată precis unei împrejurări proprii organizației care o convoacă, mai presus de orice: dezbateră punctelor ordinii de zi puse în discuția uteciștilor, confruntare deschisă

coitură de 180 de grade. Vrînd să fac legătura cu producția pot arăta că toți constituim o familie. Ca și acasă, în ședințe ne criticăm, ne ajutăm, ne lăudăm. O familie e toată ferma. Și întreprinderea. Avem un tată care ne conduce, care conduce și ferma. Dacă într-o familie e dragoste, înțelegere, potrivire de caracter, familia înaintează, își cumpără mobilă și televizor. Dacă nu se înțeleg, dacă pun banii la ciorap, sigur că nu iese nimic. Așa și la noi. Dacă doi membri ai comi-

unii nu mai dau randament la producție”, că „dacă el zice că vine la întîlnire și se duce în altă parte nu ține, să nu ne dăm plasa unii altuia”, și alte adevăruri foarte grave. Cînd adevărurile ajunseră la existență, în organizație, a unor „surori de cruce” care și-au creștat brațul cu cuvîntul „și ne-am lipit singele”. Dan Petru, activistul comitetului municipal, exclamă satisfăcut:

— Așa, tovarăși, vedeți cum se sparge gheața, cum știm noi să discutăm? Într-o adunare tre-

lucă cuvîntul în adunare? Iată răspunsurile:

Maria Mihera: — „pentru că nu sînt căsătorită și nu cunosc prea multe lucruri despre viața de familie, ce rost avea să vorbesc eu? să vorbesc alții”.

Rodica Daniliuc: — „pentru că sînt căsătorită și tema referatului nu mi-a spus ceva nou în legătură cu asta, nu m-a antrenat”.

Aurora Popovici: — „eu am stat mult prin spitale, nu știu ce s-a mai întîmplat pe aici”.

Vasile Chelaru: — „au vorbit fetele și pentru noi, ce să mai fi adăugat băieții după ele?”

Ion Saghin, Elena Dobriță: — „pentru că n-am înțeles o iotă din ce s-a citit aici, n-am priceput nimic. Ne ascundem după degete și căutăm, de rușine, alte motive, dar asta e adevărul adevărat. N-am înțeles nici cuvintele materialului și nici de ce s-a ales așa ceva pentru adunarea noastră generală”.

Iată, deci, cum se despică dintr-o dată nodul. Ca o altfel de finalitate să fi apărut, se împunea din capul locului să fi existat și o altă premisă a adunării generale. Maladie cronică pentru unele organizații, vidul care apare la un moment dat în adunarea generală după prezentarea materialului propus dezbaterii, vid căruia i se atribuie, cum am văzut și la „Avicola”, nemeritatele virtuți ale emotivității, are cauze precise, explicații lesne de identificat care îi dau adevărată înfățișare. În fond — cum s-a și putut vedea din întreaga noastră relatare de pină acum — nu este vorba decît de aceeași înțelegere îngustă a scopurilor adunării generale, de o deplasare a accentului ei firesc spre probleme referențiale activității de organizație. Pentru ca subiectul adunării să concentreze într-un singur punct interesul unanim, trebuie să le vorbească tinerilor nu din cărți și tratate teoretice, ci cu exemplele lor care îi bucură sau îi întristează, cu fapte culese din viața lor de fiecare zi.

MIRCEA TACCIU

PE ORDINEA DE ZI A ADUNĂRII GENERALE

CINE SE MAI ÎNSCRIE LA CUVÎNT?

scrieseră la cuvînt — o fată nemăritată, una căsătorită, și una în perspectivă de a se căsători.

În sală, brațele rămîneau, însă, ascunse cuminți în poale și nici un îndemn nu părea să aibă darul să suprimă amorțeaua.

— Nu vă emoționați, tovarăși, suflă cineva de la prezidiu, n-aveți de ce să vă emoționați. Și fiindcă tirguiala aceasta riscă să se prelungească, activistul luă inițiativa și anunță:

— S-au înscris, pină acum, tovarășul Popovici, tovarășa Hladi Viorica și tovarășa Circean Floare.

Era înexat. Nu sesizasem nici o intenție de natură aceasta la cele două fete care, auzindu-se trecute pe listă, deschiseseră larg ochii, dar nici una dintre ele n-a avut curajul să protesteze. Dacă trebuia să vorbească, ce să-i faci, atunci aveau să vorbească. La urma urmei, cineva trebuia să o facă, nu? Esențial era să dea cineva tonul. Mihai Popovici îi dădu.

tetului nu se înțeleg, organizația nu-și desfășoară activitatea și apar două tabere; iar noi urmăm educația și ridicarea producției, construirea societății socialiste, realizarea planului și depășirea lui. Ar fi multe de arătat despre familie dar eu atît am avut de spus.

Astfel, tonul discuțiilor fu cîștigat. Celelalte două fete, între lamentări de tipul „ajutați-mă, nu am inspirație” și „poate sînt alții mai descurcăreți”, descoperiră, la rîndul lor, că „așa cum acasă avem necazuri și greutăți și la întreprindere pot să apară”, că „o căsătorie nu trebuie să se închege din indicații sau alte motive”, pentru că, atunci, „oame-

buie să spunem deschis tot ce gîndim. Cine se mai înscrie la cuvînt?”

Nesubscriind, însă, acestui entuziasm gratuit, hrînit dintr-o înscriere tradițională la cuvînt și din alte două fără consimțămînt, tăcerea care urmă, de astă dată definitivă, puse cu brutalitate capăt oricărui eufemism liric. Împiorările ulterioare, „haideti, tovarăși, oare n-aveți ce spune despre familie, despre legătura cu producția”, căzută ca niște lovituri de gong într-un pustiu. Ecoul lor se pierdu repede și nici o ureche nu-l sesiză. Am pus, atunci, cîtorva tineri, o întrebare. Aceeași ficăruia: „De ce n-ai

VARĂ STUDEN-TEASCĂ

Întreaga producție de grîu în hambare

(Urmare din pag. 1)

orelor optime de muncă, înlăturării oricăror posibilități de apariție a unor defecțiuni la cele 2332 combine și, mai ales, acțiunilor hotărîte din ultimele două zile cînd forțele mecanice ale județului li s-au alăturat aproape zece mii de cosăși. S-a reușit astfel ca zilnic să se meargă cu un ritm al recoltărilor de 8000 de hectare, să se dubleze volumul treierii. La Mosteni, Cosmești, Blejești, Grăția, Siliștea, Tămășești, Poroschia, Perteu, Drăgănești-Vlașca și în aproape toate unitățile agricole cooperatiste, tineretul s-a afirmat în această perioadă prin efortul depus în campanie, prin acțiunile inițiate în scopul grăbirii secerii și înmagazinării noii recolte, a recuperării eventualelor pierderi prin mii de ore muncă-patriotică depuse la strînsul spicelor. La cooperativa agricolă Poroschia, de pildă, unde ne-am aflat în momentul cînd grîul mai era de recoltat doar pe cîteva hectare, am înfîlțit în cîmp peste o mie de cooperatori, aproape toți tinerii comunei. Unii lucrau pe combine, alții la transportul sacilor, iar cei mai mulți la eliberarea terenului de paie în scopul asigurării unui cîmp larg de lucru pentru tractoarele reparatizate la arat. Am reținut în bloc-notes numele acestei comune. În dintre tinerii acestei comune, li dădusem numele mecanizatorilor Petre Ciucu, Floarea Grosu, Lazăr Anghel, Floarea Chiru, pe tinerii cooperatori Stana Dașovan, Constanta Penica, Gheorghe Penica, Elisabeta Bumbac, care, unindu-și forțele au reușit, după cum preciza președintele cooperativei, să exploateze la maximum combinele, să raporteze în fiecare zi recoltarea grîului de pe o suprafață cu cel puțin 5 hectare mai mare decît cea prevăzută. Și, seriozității cu care au muncit ei, grijii cu care au

supravegheat mașinile se datorează succesul ce constă în realizarea unei producții medii de peste 2800 kg grîu la hectar. Aceeași activitate intensă, plină de răspundere, desfășurată de către tineri ne-a fost înfățișată și la cooperativa agricolă „8 Martie”. Aici, tot timpul campaniei, 80 de tineri cooperatori și 15 tineri mecanizatori au muncit fără preget, s-au întrecut pentru depășirea normei zilnice, pentru înmagazinarea fără pierderi a noii recolte. Cei mai harnici dintre cei harnici sînt, după cum îi prezintă tovarășul Gheorghe Dimu, președintele cooperativei agricole, mecanizatorii Floarea Mardare, Floarea Ologeanu și Gheorghe Neamtu, tinerii cooperatori Petru Buică, Florica Ciocă, Paraschiva Buciceanu și Ion Buică.

„În toate unitățile agricole ale județului Teleorman, după cum remarcă tovarășul Floarea Ivănică, șeful secției economice a comitetului județean U.T.C., campania agricolă din această vară a solicitat la maximum eforturile tinerilor. Și, în oricare comună te-ai opri despre contribuția tinerilor la reușita acestei lucrări nu se vorbește decît laudativ. Tinerilor cooperatori și mecanizatori li s-au alăturat elevii școlilor generale, ai liceelor de cultură generală și de specialitate care s-au aflat în vacanță. Ei au lucrat atît pe combine, cît și la eliberarea terenurilor, la strînsul spicelor, la transportul paielor și al plevei. Acestei contribuții, considerăm noi, i se datorează succesul despre care am auzit, adică încheierea cu două zile mai devreme a recoltării păioșelor”.

(Urmare din pag. 1)

ria „Chimigazului” este scurtă, existența lui depășind abia un deceniu și jumătate. După cum tînră este și vîrsta oamenilor de știință ce lucrează aici — în medie, sub 32 de ani. Poate tocmai de aceea caracteristica dominantă a muncii de cercetare desfășurată de tinerii specialiști ai „Chimigazului” este pasivitatea, dăruirea.

— Multe dintre succesele de prestigiu ale institutului nostru se datorează tinerilor cercetători, sublinia ing. VASILE DUMA, director adjuncțiu științific al institutului. Acesta este, de exemplu, cazul noului procedeu de obținere a etilaminelor din acetoni-tril. El este rodul muncii de cercetare al unui colectiv de tineri specialiști condus de chimistul PETRE POPESCU și ing. ANTON BUZAȘ. Știți probabil că acetoni-trilul apare ca un produs rezidual la fabricarea acilonitrilului, importantă materie primă pentru obținerea maselor plastice. La Combinatul chimic din Pitești, de exemplu, rezultatul cantității însemnate de acetoni-tril era parțial valorificat, la un nivel destul de scăzut, de altfel, prin utilizare ca solvent. Datorită metodei originale românești de obținere a etilaminelor, acest reziduu devine o prețioasă sursă de materie primă pentru fabricarea insecticidelor. Tocmai datorită faptului că s-a creat posibilitatea valorificării superioare a a-

celoni-trilului obținut la Pitești, aici a intrat în funcție, pină în 1973, o secție de fabricare a ier-bicidelor. Și nu numai atît. În afară de obținerea ier-bicidelor, etilaminele sînt materie primă importantă în industria chimico-farmaceutică sau în cea a sintezelor organice. Este evident, cred, ce eficiență economică deosebită va avea aplicarea în practică a procedurii elaborate de tinerii nostri cercetători.

Un exemplu la fel de elocvent ca cel relatat de ing. Vasile Duma l-ar putea constitui metoda de

rat la Institutul „Chimigaz”, nu numai că s-au asigurat neovile existente, obținîndu-se, prin re-nunțarea la import, o economie de aproape opt milioane lei valută, dar s-au creat și disponibilități pentru export. Aceasta deoarece colina obținută pe baza procedurii lui românesc se poate compara ca eficiență, calitate și preț de cost cu cele mai bune produse similare din străinătate. Experiențe efectuate la Combinatul avicol de la Hărman, județul Brașov, de exemplu, au arătat că creșterea în greutate a puilor de gă-

nă a fost, față de „martorii” ne-tratați, cu 20 la sută mai mare numai într-o singură lună. De asemenea, cantitatea de ouă obținută într-un an de la găni era cu 25-30 la sută mai mare. Iată de ce în viitorul cîincinal capacitatea de producție a instalațiilor de fabricare a colinei de la Combinatul Petrochimic Ploiești se va dubla. Pe de altă parte, procedeu românesc, care prezintă numeroase avantaje tehnologice față de metodele „clasice” existente este în curs de brevetare în țări ca Turcia, U.R.S.S., Bulgaria, R. D. Germană.

CHIMIA

obținerea a clorurii de colină elaborată de un grup de tineri specialiști din institut condus de chimistul BIRO MOISE. Colina este un biostimulator extrem de prețios, cerut intens de zootehniciști. Mici cantități din această substanță amestecată în hrana păsărilor asigură importante creșteri în greutate și o considerabilă mărire a cantității de ouă. Acest produs se importa pină nu demult. Prin intrarea în funcțiune la Combinatul Petrochimic din Ploiești a unei secții de fabricare a clorurii de colină, ce funcționează pe baza procedurii elabo-

prezenței sale în toate întîmplările relatate ca niște fapte consumate, să descifrez, în fiecare din ele, semnele participării sale sufletești și organizatorice.

Un tovarăș,
un prieten,
SECRETARUL U. T. C.

Dar de ce despre mine?

— Dar, de ce despre mine? m-a întrebat, la rîndul său, cu o umbră de nedumerire, Ion Jucu.

De ce, adică, voiam să-l scot numai pe el, singur, din mijlocul unor situații care îi exprimau de fapt întreaga personalitate și care însemnau însăși existența sa de fiecare zi? În încercarea de a puncta pe viu cîteva momente semnificative, mi-a spus după aceea, putem în-tr-adevăr să găsim unele care au darul să delimiteze con-

tururile unei realități aflate în plină evoluție, însă numai asociate aceste amînuțe își pot recîștiga pe deplin însemnătatea, prefigurînd personalitatea și drumul ascendent al unui întreg colectiv.

Nu au lipsit, bineînțeles, în acest sens, nici argumentele. Nu faptul că unii tineri s-au adresat secretarului U.T.C. pentru rezolvarea unor probleme de interes personal cotează, ci acela că prin el, ei au cerut sprijinul întregii organizații. De asemenea, nici faptul că, în urma unor discuții între cîteva fete, s-a luat hotărîrea organizării unei dezbateri care să demonstreze că disciplina colectivă implică și respectul reciproc; important este că organizația în plinul ei, a luat atitudine atunci. În sfîrșit, nu este la mijloc nici un merit al secretarului în faptul că, participînd la cursurile de calificare sau la olimpiadele pe meserii, mulți din membrii organizației au ajuns în prezent la limitele superioare ale categoriilor de salarizare sau sînt șefi de echipă. Este, în primul rînd, meritul lor în această permanentă întrecere către perfecțiunea profesională. Sau, cel mult, se poate spune că organizația îi însușește pe tînăr pretutindeni, în drumul său, că îi sprijină fiecare dorință de afirmare.

Am înțeles, atunci, și mai bine întrebarea: „De ce despre mine?”. Și mi-am dat seama că nu și-o putea pune decît un om a cărui biografie, în reperiile create de calitatea sa de utecist, se confundase pur și simplu cu aceea a organizației al cărei secretar era, topindu-se și remodelîndu-se în toate întîmplările ei, mici sau mari, în așa fel încît el, omul, nu mai putea fi conceput în afara colectivului în care își redescoperea în fiecare zi dimensiunile înalte ale propriilor eforturi.

ION DANCA

1 Se învață „profesiile” de cară

2 Vacanța studenților bucu-reșteni a început la... muncă patriotică

3 După programul de muncă „rația” de muzică oferită cu dărnicie în programul radio

Foto: EMIL COJOCARU

EDUCAȚIA PRESUPUNE CONVERTIREA NORMELOR ÎN VALORI

(Urmare din pag. 1)

Mi-aș permite să pomesc de la un eveniment recent, de o deosebită importanță, legat prin mii de fire de cultura filozofică și umanistă — căci cultura umanistă nu înseamnă numai informare ci formare: examenul de admitere în învățământul superior. Anul acesta concursul a fost mare, mai mare ca oricând, și selecția — riguroasă.

Ce legătură are cu discuția noastră? Are, și încă una de fond.

Ancheta a început cu două cifre ilustrative: anual absolvă învățământul mediu 60.000 de tineri, dintre care circa 25.000 pășesc porțile învățământului superior, urmând a intra în viața socială activă peste un număr de ani. Chiar dacă ținem seama de faptul că foarte mulți tineri se vor pregăti în continuare, că vor da examenul de admitere la „Z”, „fără frecvență” sau „secol”, în anul următor și-n anul care vine, că mulți din ei vor deveni studenți, nu uit înșă că 60.000 de tineri vor absolvi anual liceul și că majoritatea lor vor intra în viața socială activă direct, sau indirect, prin filiera învățământului post-liceal, tehnic, profesional etc. Întrebarea: „Ce cultură filozofică avem la 18 ani” devine, din această perspectivă, o problemă: în ce măsură simțim pregătirea pentru viața socială, în ce măsură familia și școala au făcut din noi oameni reali și realiști.

Familia trebuie să fie ea însăși educată pentru a face educația moral-cetățenească, etico-filozofică a copilului și a adolescentului, iar școala nu trebuie să uite că în continuarea celor „sapte ani de acasă” are datorita de o formă nu numai vitorul specialist, ci omul societății socialiste. Filozofia, ca disciplină generală de învățământ, eticii și esteticii chiar, trebuie să li se acorde, credem, o importanță tot așa de mare ca și matematicilor sau chimiei.

Știm că programele analitice sînt încărcate, deoarece informația de transmis este, astăzi, infinit mai bogată decît acum 20 de ani, spre exemplu. Noua lege a învățământului, toate măsurile luate de partid și de stat în ultimii ani vizează modernizarea învățământului nostru de toate gradele. Credem înșă că, în ce privește filozofia și cultura umanistă, slujitorilor școlii le revin sarcini complexe și urgente: în ce privește programa analitică și manualul de filozofie pentru liceul teoretic, cred că trebuie să urmăriim nu numai prăințirea programelor și a manualului, ci raționalizarea lor, în sensul modernizării și a eliminării șabloanelor, a tratării factologice. Marxismul zilelor noastre, marxismul creator, trebuie legat organic de politica internă și externă a partidului și statului nostru, de teoretizarea acesteia. Ne trebuie curaj pentru a abandona expunerile seci ce nu mai spun nimic năimului, exemplele clasice care au azi, multe din ele, doar valoare istorică, și abordarea ontologiei și gnoseologiei marxiste din perspectiva cercurilor contemporane ale fizicii, matematicii, chimiei, psihologiei genetice etc. Cîți profesori de filozofie din liceu fac astăzi așa ceva? Foarte puțini!

Una din condițiile însușirii filozofiei este, credem, cultivarea dragostei, respectului și prețurii față de cultura noastră națională. Cunoașterea profundă a valorilor filozofiei naționale, realizarea unității indisociabile dintre acestea și cultura noastră în întregul ei trezește rațiunea și înflăcărează spiritul. Ridicarea în universal este, întotdeauna, cunoașterea și creativitatea în național.

Se ridică și serioase probleme legate de tratarea filozofiei universale și a filozofiei secolului XX. Aici interesează trei aspecte fundamentale: 1. interesul deosebit al tinerilor pentru curentele filozofice contemporane; 2. lipsa lor totală din actualele manuale și, de ce să nu o recunoaștem — 3. dezinteresul profesorului de filozofie pentru filozofia contemporană. Cred că se impune nu numai îmbunătățirea radicală a manualului ci editarea, în cadrul colecției „Lyceum”, spre exemplu, a citirilor antologice de istorie a filozofiei românești, universale și universale contemporane. Oare Institutul de filozofie nu ar fi cel mai în drept să ia la seamă inițiativa? Căci a termina liceul fără a fi auzit de Platon sau Kant, sau fără a cunoaște sistemele de gândire ale societății vremii tale, este un mare neajuns.

Să nu uităm profesorul de filozofie. Modernizarea învățământului, importanței ce se abordă astăzi filozofiei și culturii umaniste este necesar să-i corespundă o reală aducere la zi a profesorului. Să nu ne lăudăm după statistici, după gradele didactice luate, ci să privim problema în toată

complexitatea ei, să vedem că ea este de interes național chiar și în încadrarea profesorilor de filozofie în forme post-universitare de pregătire. Am avut ocazia să asist la ore de filozofie în liceele din București și, despre Kant, să aud doar că a fost un agnostic; sau să audiez lecții de teoria cunoașterii rămase de fapt la postulatale empirismului clasic. Profesorul de filozofie trebuie să fie un om de înaltă cultură, umanistă și pozitivă, care să pună suflet în ceea ce face și să dea viață ideilor, căci filozofia trebuie să înflăcăreze spiritul. N-am întilnit nici un profesor de liceu care să fi abordat măcar accidental, în prelegerile sale, problemele eticii. În abaterile problemelor eticii în liceul teoretic, introducerea unui curs în acest sens este, cred, o problemă vitală.

Am ajuns la elev. În clasa XII-a avem deja în față cetățeanul. Cine afirmă că tînărul nu este interesat de filozofie, de problematica socială, morală, politică în cel mai înalt grad, nu cunoaște tîneretul. Problemele filozofice, etice, politice, au cea mai mare audiență la 18 ani. Familia și școala, programele analitice, manualele, ontologiei, profesorul cu personalitatea lui trebuie să facă elevul să înțeleagă prin intermediul filozofiei și al culturii umaniste, care este locul lui în viața socială, să dea deci un profund continut valoric normelor de conduită morală și cetățenească pe care societatea i le impune.

Mai cred că în ce privește filozofia secolului nostru nu trebuie să judecăm, nu tăcerea, ci discutarea aspectelor ei fundamentale, strins legate de condiția socială actuală a omului, dar discutarea lor filozofică, delimitarea critică, creatoare și constructivă în spiritul marxismului, este soluția care se impune. În acest sens, în primul rnd, trebuie să începem cu filosoful.

În ce privește cultura filozofică, umanistă, educația moral-cetățenească, să nu ne temem niciodată că am dat prea mult elevului sau că am făcut prea mult, ci că nu am făcut totul. Tînărul la 18 ani trebuie nu numai să se supună, nu numai să respecte pasiv normele impuse de societate ci trebuie să pozeze adevărată ambiție de a pune în discuție și de a pune în discuție, prin intermediul filozofiei și al culturii umaniste, condiția socială actuală a omului, dar discutarea lor filozofică, delimitarea critică, creatoare și constructivă în spiritul marxismului, este soluția care se impune. În acest sens, în primul rnd, trebuie să începem cu filosoful.

În ce privește cultura filozofică, umanistă, educația moral-cetățenească, să nu ne temem niciodată că am dat prea mult elevului sau că am făcut prea mult, ci că nu am făcut totul. Tînărul la 18 ani trebuie nu numai să se supună, nu numai să respecte pasiv normele impuse de societate ci trebuie să pozeze adevărată ambiție de a pune în discuție și de a pune în discuție, prin intermediul filozofiei și al culturii umaniste, condiția socială actuală a omului, dar discutarea lor filozofică, delimitarea critică, creatoare și constructivă în spiritul marxismului, este soluția care se impune. În acest sens, în primul rnd, trebuie să începem cu filosoful.

În ce privește cultura filozofică, umanistă, educația moral-cetățenească, să nu ne temem niciodată că am dat prea mult elevului sau că am făcut prea mult, ci că nu am făcut totul. Tînărul la 18 ani trebuie nu numai să se supună, nu numai să respecte pasiv normele impuse de societate ci trebuie să pozeze adevărată ambiție de a pune în discuție și de a pune în discuție, prin intermediul filozofiei și al culturii umaniste, condiția socială actuală a omului, dar discutarea lor filozofică, delimitarea critică, creatoare și constructivă în spiritul marxismului, este soluția care se impune. În acest sens, în primul rnd, trebuie să începem cu filosoful.

În ce privește cultura filozofică, umanistă, educația moral-cetățenească, să nu ne temem niciodată că am dat prea mult elevului sau că am făcut prea mult, ci că nu am făcut totul. Tînărul la 18 ani trebuie nu numai să se supună, nu numai să respecte pasiv normele impuse de societate ci trebuie să pozeze adevărată ambiție de a pune în discuție și de a pune în discuție, prin intermediul filozofiei și al culturii umaniste, condiția socială actuală a omului, dar discutarea lor filozofică, delimitarea critică, creatoare și constructivă în spiritul marxismului, este soluția care se impune. În acest sens, în primul rnd, trebuie să începem cu filosoful.

În ce privește cultura filozofică, umanistă, educația moral-cetățenească, să nu ne temem niciodată că am dat prea mult elevului sau că am făcut prea mult, ci că nu am făcut totul. Tînărul la 18 ani trebuie nu numai să se supună, nu numai să respecte pasiv normele impuse de societate ci trebuie să pozeze adevărată ambiție de a pune în discuție și de a pune în discuție, prin intermediul filozofiei și al culturii umaniste, condiția socială actuală a omului, dar discutarea lor filozofică, delimitarea critică, creatoare și constructivă în spiritul marxismului, este soluția care se impune. În acest sens, în primul rnd, trebuie să începem cu filosoful.

Cîtind împreună

Spectacole la locul de muncă

Pentru cei peste 1.500 de muncitori din schimbul I al Uzinei de autoturisme Pitești, Teatrul „A. Davila” prezintă duminică 26 iulie 1970 ora 11.30, un spectacol cu piesa „Vlăicu Vodă”, care are loc în aer liber, pe pista

de incercare a autoturismelor românești. Acțiunea se înscrie într-un ciclu de spectacole programate de teatru, chiar pe locul de producție al marilor unități industriale argeșene, urmînd al doilea spectacol prezentat la marele combinat chimic piteștean.

Montat în regia lui Constantin Dineschiotu, spectacolul, avînd în rolurile principale pe Eftimia Popovici, Ioana Cîța Baci, Dem. Niculescu și Ion Focșa, aduce în distribuție întregul colectiv artistic al teatrului.

Dream de mult mălă vreme să consemnez o apariție semnificativă pentru ambele părți, ambele părți culturale de la noi și pentru nivelul îmbrucător de ridicare pe care îl dovedește cercetarea specializată în unele centre regionale. E vorba de numărul inaugural de Studii de limbă, literatură și folclor scos de filiala din Reșița a Societății de științe filologice cu sprijinul larg al Comitetului pentru cultură și artă al județului Caraș-Severin.

Înaintea de a sublinia colaborarea fructuoasă între instituțiile sub a căror egidă a apărut culegerea să remarcăm ținuta științifică și acuratețea stilistică a studiilor publicate. Se vede că ele sînt rezultatul unui efort îndelung, al unei documentări riguroase, al pasiunii și, citeazăm, chiar al vocației de cercetător. Lipsesc articolele ocazionale și improvizate, autorii țin să parcurgă în exegezele lor domenii pe care le cunosc bine, atunci cînd nu au chiar ambiția de a aduce „contribuții”.

Din informațiile pe care ni le oferă o rubrică de la sfîrșitul volumului (Cronica) și care înregistreză momentele mai importante ale activității filialei respective, înțelegem că mai toți semnatarii sînt tineri profesori la școlile din cuprinsul județului sau activiști culturali. Nu lipsește însă un nume consacrat. E vorba de G. Tohăneanu, prezent cu un pertinent studiu despre

abordează o problemă de recepție literară: primul urmărește ecoul operei lui Caragiale în Transilvania, al doilea — modul cum s-a oglindit debutul lui O. Goga în conștiința contemporanilor. Mai ales ultimele două lucrări, prin unele cercetări și prin datele noi pe care le aduce la lumină,

ale metodicii înțelșirilor cu scriitorii) semnat de P. Oalide și o evocare, semnată de N. Ișfan a unei personalități didactice din trecutul Banatului (Iuliu Birou — dascăl cărășean).

Studii de limbă, literatură și folclor se arată a fi, așadar, o culegere întocmită cu pricepere și pasiune, cu responsabilitate profesională. Desigur că s-ar putea cere redactorilor să antreneze mai mulți profesori la activitatea de cercetare (s-ar putea evita astfel repetarea anumitor lucrări), după cum autorilor li s-ar putea cere să deosebească filologia măruntă în care cad cu intermitențe. Ori-cum, nivelul pe care publicația și-l impus de la început e de natură s-o împlinească.

Apariția ei constituie un eveniment pe care se cuvine să-l salutăm ca pe o depășire a provincialismului cultural, și nu întîmplător, cîteva reviste de specialitate l-au semnalat ca atare.

Unele materiale publicate aici și-ar fi putut găsi oricum loc în *Limbă și literatură*, revista centrală a Societății de științe filologice, care se vede astfel concuroasă și, sperăm, stimulată.

MIRCEA MARTIN

DINCOLO DE PROVINCIALISM

Mai reținem din număr un articol de metodică (Aspecte

Valori artistice ale repetiției în poezia lui Eminescu. În cadrul aceleiași rubrici de studii (Limbă și literatură) Al. Bîrsescu prezintă o aprecieabilă intuiție psihologică și, de dezinvolțură și chiar cu ironie implicită *Correspondența* lui I.L. Caragiale, M. Deleanu și Gh. Sterpu se ocupă, din unghi stilistic, de basmele lui Slavici și respectiv de poezia „Seara pe deal” a lui Eminescu, P. Oalide și C. Telescu

vor putea fi folosite de către orice cercetător profesionist. Rubrica de Etnografie înțelșim un studiu de folclor comparat: *Pîinea Viteazului* și *Ianosik, eroi populari ai secolului al XVIII-lea* semnat de O. Mura, cuprinzînd observații interesante referitoare la modul cum se conturează specificul național în producțiile folclorice.

Mai reținem din număr un articol de metodică (Aspecte

O întrebare pentru teatrele din Oradea, Cluj, Sibiu

Stagiune estivală în luna septembrie?

15 iulie — Oradea. Secția măghiară a Teatrului de Stat prezintă în avanspremieră o comedie muzicală „Las pe tata” de Kallai Istvan și Ferenc Szabolcs. Nu bucurăm încă de la primirea vestii: deci, pentru publicul din Oradea teatrul trăiește și vara. E drept că... nu în aer liber deoarece — marea aceeași poveste! — scena grădini de vară este impracticabilă de trei ani. Dar măcar în sală. Publicului trebuie să-i ofere vară, diversamente artistice, muzicale, comedii cit mai agreabile! — afirmația directorului teatrului, Emanuel Engel, își găsește deci materializare scenică: premiera muzicală mai sus-amintită.

Dar, din nou un tmens DAR: „Las pe tata” se va juca... la începutul stagiunii 1970/1971: vizionare la 15 iulie. 1—2 spectacole la sediul și un turneu la Satu-Mare. Foarte ciudat! La Oradea — ca și la Cluj sau Sibiu — stagiunea estivală se ține pe scena de vară, dar în aer liber. În septembrie, dar în aer liber. În aer liber este... cinematograful! Cu ce s'ar atrage teatrul? Cu planșuri, regrete sau prejudecăți?

„Teatrul nu atrage vara” — ni se spune la Oradea, la Comitetul Județean U.T.C. Ne se pare o afirmație nesustinită de nici măcar o încercare. Cel puțin în ultimii trei ani, de cînd scena în aer liber este... cinematograful! Cu ce s'ar atrage teatrul? Cu planșuri, regrete sau prejudecăți?

Între stagiunile din iulie '69 și spectacolul muzical al secției germane cu „Adam și Eva în paradisiul slăgărilor”, care se joacă în vară aceasta, declinul este evident chiar la o primă vedere: de la finala artistică la concessile facile. Precizăm, la Sibiu, ori-cum, nu mai ținem de lipsa spațiilor de joc. Dincolo de cele amintite — și exploreate deja cu succes — mai există un Teatru de Vară al Tineretului, dat anul trecut în folosință datorită nunciilor entuziaștii a sute de tineri sibiieni. Pe scena acestui teatru au loc spectacole de muzică ușoară, (orchestra gazdelor, solisti invitați), spectacole folclorice, seri de poezie. „Ne-ar fi plăcut să fim vizitați de teatrul nostru din oraș, poate chiar cu un spectacol special, — ni se spune la Comitetul Municipal U.T.C. Dar teatrul nu izbutește să ne trimită nici in-

structori cîți ar fi necesari în școli. Cum poți spera la o largire a relațiilor dintre Teatrul de Stat Sibiu și Teatrul nostru de vară?”

La Cluj, aceeași vară teatrală „fructuoasă” anul trecut, aceeași cădere anul acesta. În vara lui '69 la Alba a avut loc un impresionant spectacol de evocare istorică — „Procesul Huron”. Anul, poate, tot un spectacol de evocare istorică. Dar acum, în 1970? Nimic. Absolut nimic. Pentru că spectacolele clujene, ținute în sală pînă la data de 18 iulie, s-au înscris în ultima parte a stagiunii.

„Teatrul nu atrage vara” — ni se spune la Oradea, la Comitetul Județean U.T.C. Ne se pare o afirmație nesustinită de nici măcar o încercare. Cel puțin în ultimii trei ani, de cînd scena în aer liber este... cinematograful! Cu ce s'ar atrage teatrul? Cu planșuri, regrete sau prejudecăți?

La Cluj — studenții sînt în practică. Mulți elevi și studenți sînt acasă în vacanță. E foarte frumos să poți afirma că tînerii nu au uitat încă de existența spectacolelor „Naționalului” din Cluj. Dar nu credem că dragostea pentru teatru scade o dată cu ercarea termometrică. La Sibiu — oază turistic hincunoscută — străzile, parcurile, grădiniile cu dans „în aer liber” gemeau de tineri la mijlocul lui iulie. De ce abia vizitatorilor din septembrie al Sibiului să li se ofere o stagiune teatrală (ne ferim totuși să spunem „estivală”)?

LILIANA MOLDOVAN

MIRCEA ANGELESCU

„Camarazii”

Foto: KONCZ FRANCIS

Ehrenburg

(Urmare din pag. 1)

asemănătorii aceluia pe care îl trăim astăzi. Ar fi nevoia și acum de douzeci de ani pentru abolirea războiului, pentru instaurarea păcii pe minutul nostru glob pămîntesc. Dar el nu se mai află printre cei vii. El a murit și a fost îngropat — cum spunea un poet sovietic despre un ostară căzut pe front — în globul pămîntesc.

La puțin timp după sfîrșitul războiului Ehrenburg a făcut o scurtă vizită în România. Am primit un telefon: „Știi că Ehrenburg se află la București?” „Știu”. „Vorbește astăzi seară la Ateneul Român. Vii?”. Cine nu s-ar fi dus! Acum autorul lui *Julio Jurenito* era bine cunoscut la noi. Apăruseră și a fost ziua a doua, *Cădere* și *Parisiul* și, cred, o culegere bogată din faimoasele sale articole scrise în vremea războiului. Firește, m-am dus și eu să-l văd și să-l aud. Era un bărbat slabut, între două vârste, cu părul vilvoși și cu adîncii brazăduții pe față. Străiele, tocite de vechime, îi atîrnau, largi, pe trupul puțin. S-a scuzat că ne va vorbi în franceză, și anume intr-o franceză cu greșeli. Ne-a atras apoi atenția că el, Ehrenburg, nu e orator, ci scriitor. S-ar simți deci mai bine în fața unei mese de scris, decît a unei săli. Va vorbi, totuși, pentru că războiul l-a învățat să face de toate. De altfel, războiul, pe toți cîți ne aflăm acolo, ne învățase să facem de toate.

Îmi amintesc destul de limpede — deși de atunci a trecut atîta vreme — de vorbirea din acea seară a lui Ehrenburg. Decum a deschis gura ne-a prins atenția ca într-o vrajă. Clipă cu clipă treceau pară pe sub ochii noștri cîmipurile, satele și orașele prăfuite de război, spinzăturile în care nemții hitlerști aflinoseră băieții și fete, bătrîni și copii, sanțurile pline cu oameni, îngropați în parte, de vii. Ehrenburg denunța, cu o vehemență nemaivăzută, crimele războiului, crimele fascismului.

Vreme de aproape două ore Ehrenburg a vorbit ca un mare orator, ca un umanist, ca un mare partizan al păcii. Crimele fascismului — spunea Ehrenburg — sînt de neiertat. Pacea care urma să fie încheiată, trebuie să fie o pace dreaptă, puternică, menită să vietuiască vesnic. Încrederea lui Ehrenburg într-o pace trînică începuse să se clatine. Fascismul pierise, însă înaintea de a pieri făcuse pui. Acești pui nu se asemănau la chip cu părinții, dar la apucături, da. Ehrenburg făcea ape! la oameni să nu uite.

Tirziu, noaptea, după conferință, i s-a dat o masă im-

provizată. Mîncă ciugulind ca o pasăre, părea adînc obosit și aproape bătrîn.

După masă, în timp ce se întreține cu cîțiva scriitori cineva o avut o idee năstrucnică: scriitorii au fost împinși mai la o parte, iar în fata bărbatului chinat care vorbea aproape două ore despre război a fost adusă să sară, să strige și să chiuie o formație de călșari.

În onii care au urmat războiului, grei totuși, neliniștiți totuși, l-am mai întilnit de cîteva ori pe la congrese internaționale organizate de partizanii păcii. Vorbea cu aceeași vehemență împotriva războiului și cu aceeași vechi și puternică ură împotriva fascismului. L-am prețuit mult pe Ehrenburg, mai ales pentru publicistica sa militantă, patriotică, antifascistă. Era un cetățean activ și aproape întregea lui viață s-a bătut pentru libertatea și fericirea locuitorilor cetății.

Acum trei ani mă pregăteam să plec la Moscova pentru cîteva zile. Traducătoarea unor cărți ale lui Ehrenburg în limba română m-a cîntat și mi-a înmănat două volume din ciclul „Oameni, Ani, Viață” în traducere românească. „Vă rog să li dați tovarășului Ehrenburg. Pe piață apar peste două-rei săptămîni. O să-i facă plăcere”. Cărui scriitor nu-i face plăcere cînd vede o carte a sa tradusă într-o limbă străină?

Ajuns la Moscova am vrut să intru în legătură cu Ehrenburg, să-i dau cărțile. Mi s-a răspuns că nu e posibil. „Tovarășul Ehrenburg e bolnav și se află într-o clinică în afara Moscovei. Îl veți putea vedea după ce se însăntătoșeste”. Am plecat în Caucaz și după două săptămîni în drumul de întoarcere spreară mă oprisem la Ialta. Abia ajunseseam sus, pe sfînc, la Casa Scriitorilor cînd, văzîndu-mă, a venit la mine Belskaia de la *Literaturnaia Gazeta*. „Știi că a murit Ehrenburg?”. „Nu”. „Miine îl îngroapă”.

Am vrut să plec îndată la Moscova, să asist la ceremonia tristă a înmormîntării lui, însă biletele de avion erau vindute pentru cel puțin două săptămîni.

M-am apucat acolo, pe tîrșul Mării Negre, să citesc ultima carte a lui Ehrenburg intitulată atît de potrivit: *Oameni, Ani, Viață*.

Am citit la Ialta primele două volume, pe următoarele două le-am citit la București în odaia mea de lucru. Al cincilea volum l-am citit tot pe tîrșul Mării Negre, la Eforie. Al șaselea și ultimul volum din acest ciclu de amintiri (și nu numai de amintiri) nu-l voi mai citi niciodată. Ehrenburg a murit și o dată cu el o murit și toate cărțile pe care autorul se gîndea să le scrie. Nici un scriitor nu poate să scrie cărțile alături, ci numai pe ale sale.

AGENDA

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a primit din partea lui GAMAL ABDEL NASSER următoarea telegramă:

Am apreciat feliicitările dumneavoastră, ale poporului și Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, adresate cu ocazia zilei naționale a Republicii Arabe Unite.

Mulumindu-vă pentru sentimentele nobile pe care le-ați exprimat, sper că legăturile de cordialitate și prietenie existente între țările noastre se vor întări și dezvolta continuu în avantajul lor reciproc și al promovării păcii mondiale bazată pe justiție.

Împreună vă considerăm la fața de persoana dumneavoastră, vă transmitem cele mai bune urări de sănătate și feliicitare personală, de bunăstare și prosperitate pentru poporul român.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a adresat o telegramă de feliicitare președintelui Republicii Columbia, CARLOS LLERAS RESTREPO, cu prilejul zilei naționale a acestui țară.

În răspunsul său, președintele Carlos Lleras Restrepo a transmis cordiale mulțumiri pentru urările primite.

PRIMIRE LA PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINISTRI

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit, miercuri la amiază, pe vicepreședintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, Zăng Sun Thek, conducătorul delegației guvernamentale coreene aflată în vizită în țara noastră.

La întrevvedere au luat parte Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Grigore Bărgăoanu, vicepreședinte al Comisiei guvernamentale de colaborare și cooperare economică și tehnică.

Miercuri, 29 iulie a.c., la sediul Uniunii Ziaristilor din Capitală, cunoscutul compozitor grec Mikis Theodorakis s-a întâlnit cu redactorii ai presei centrale, Radioteleviziunii române și ai Agerpres.

Oaspețele a fost salutată de Nestor Ignat, președintele Uniunii Ziaristilor, după care s-a întretinut cordial cu ziaristii prezenți.

La plecare, pe aeroportul Otopeni, au fost prezenți A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei.

CRONICA U.T.C. Teri seara a părăsit Capitala delegația tineretului social-crescîn din Belgia, condusă de Michel de Grave, secretar cu problemele internaționale, care la invitația C.C. al U.T.C., a făcut o vizită în țara noastră.

Oamenii își redobîndesc căminele

(Urmare din pag. 1) pîd, cit de concret, cît de important este sprînjitul statului. Aici au fost dirijate utilitajele aflate în dotarea Trutului de construcții-montaj, autocamioane și remorci de la I.A.S. Iernat și ele sînt solicitate la maximum, Consiliul popular comunal îndreptîndu-și atenția spre asigurarea continuă a materialelor necesare. Valoarea totală a ajutoarelor oferite de către stat pentru refacerea locuințelor și restabilirea căminelor sinistrate se ridică numai în comuna Cucu la 2.800.000 lei. Reconștrucții, locuitorii comunei participă la munca refacerii în special duminică, cînd e zi de răgaz în alte locuri de muncă, asocierea devenind unanimă. Mobilizarea de forțe nu se poate ilustra mai bine decît arîndu-și că paralel cu construirea susținută a locuințelor la care participă împărțindu-și fiecare zî numeroși tineri cooperatori, s-a încheiat recoltarea orzului pe toate cele 140 hectare, omorîndu-se integral obligatiile contractuale față de stat. S-a cîștit, uscat și transportat întreaga cantitate de furaj și s-a recoltat grîu pe mai mult de jumătate din suprafața de 660 hectare. Că nu se va rî-

Cea de a doua gală a „Dinamoviei” de box s-a desfășurat aseară în fața aceluiași public numeros și generos în aplice cînd i se oferă SPC-BOBOC STEFAN l-a înțînit pe TACOL. Și într-adevăr, cea de a doua reuniune, spre deosebire de prima, a fost mult mai echilibrată și spectaculoasă, majoritatea boxerilor etalînd în treaga lîr gamă de cunoștințe tehnice. Pentru noi, românii, satisfacția a fost dublă, deoarece toți cei cinci boxerii ai clubului Dinamo București care au urcat treptele ringului, au terminat meciurile victorioși.

În primul meci al reuniunii, BOBOC STEFAN l-a înțînit pe TORGOVTEV (U.R.S.S.), de care a dispus la puncte după un meci extrem de strîns în care reprezentantul nostru s-a detașat în repriza a treia. Decizia a fost acordată cu 3-2 în favoarea boxerului român. IVAN VASILE s-a dovedit a fi aceluși fin tehnician pe care îl cunoșteam. El a făcut scrimă pugilistică, nedînd nici o șansă boxerului CEND-AJUBH (R. P. Mongolia). Boxînd variat, folosînd cu precizie directiva de stînga, IVAN se anunță un adversar redutabil pentru sovieticul ZAPOROJET. De altfel, este vorba de o revanșă, deoarece sovieticul l-a învins nu de

S-A ÎNCHIEAT PRIMA FAZĂ A ÎNTRECERILOR UNEI NOI ȘI ÎNTERESANTE COMPETIȚII NĂSCUTE PE PLAIURILE ARGEȘENE

„OLIMPIADA SATELOR”

94 de comune din județul Argeș, împărțite pe 18 centre în funcție de zonele geografice și-au disputat între 10-26 VII înțietatea și deci calificarea în a II-a fază a „Olimpiadei satelor” — inițiativă valoroasă născută pe plaiurile argeșene — la atletism (100 m plăt, 800 m, lungime, greutate), volei, handbal, fotbal, ciclism, tenis. Desfășurată în 6 etape, din două în două săptămîni, fapt care a permis disputarea în paralel a întrecerilor din alte competiții, cum ar fi de exemplu „Cupa tineretului de la sate”, prima „Olimpiadă a satelor”, organizată de Comitetul județean Argeș al U.T.C. în colaborare cu C.J.E.F.S. și cu sprînjul consiliilor populare comunale, a antrenat peste 30.000 de tineri, dovedindu-și din plin utilitatea și eficacitatea. Întreceri urmate de diferite acțiuni culturale-artistice au fost urmăriți de mii de spectatori.

DIN AGENDA SPORTIVĂ A U.T.C.

În privința lipsurilor, s-ar putea vorbi despre absența din multe centre a așezilor de popularizare a întrecerilor, participarea unui număr extrem de mic de fete precum și retragerea din competiție a comunelor Schitu Golești, Albota, Bascov, Colibași, Aref,

Colective locale formate din activiști obștești plini de entuziasm s-au ocupat îndeaproape de organizarea în cit mai bune condiții a întrecerilor și pregătirea concurenților. Merită amintită în acest sens activitatea unor înimoși profesori, printre ei aflîndu-se și alții decît cei cu specialitatea educație fizică, lăta cîteva nume: Gh. Grigorescu din Domnești, Mihai Ivascu din Hîrtiești, Adrian Stere din Albești, Gh. Ștefănescu din Merșani, Gh. Mîncu din Stîlpeni ș.a. Arbitrajul asigurat pe plan local au fost competente. Întrucît regulamentul prevedea ca fiecare comună să organizeze cite o etapă a competiției la o ramură sportivă, s-a declanșat o adevărată întrecere pentru amenajarea unor baze sportive cit mai bine puse la punct. Unde s-au organizat cel mai bine întrecerile? Pe Valea Topologului la Sălătruc și Sucei, pe valea Argeșului la Corbeni și Albești, pe valea Vîlsanului la Domnești și Corbi, precum și la Stîlpeni, Hîrtiești, Recea, Izvoru, Leordeni, Dobrești, Cîlîrești, Comunele Domnești, Recea și Albești s-au calificat cu toate formațiile în fața a II-a „Olimpiadei”. Se anunță, de pe-acum, pa-

A XI-A EDIȚIE A „DINAMOVIADEI” BOXERII ROMÂNI CONTINUĂ SERIA VICTORIILOR

Vasile Ivan

mân ar fi fost în forma sa obișnuită. Celălalt campion european — ION ALEXE — nu a dezamăgit pe cel prezenți. ALEXE a boxat mai bine decît în alte

dăți, el a atacat mai viguros, punîndu-și în valoare forța fizică și totodată dozină și mai bine efortul. Adversarul său, germanul KUMMER KLAUS, a fost pentru boxerul nostru un... sac de antrenament. În prima repriză, în urma unui croșeu de dreapta, el a poposit la podea. În cea de a doua repriză am văzut matorii unei execuții tehnice de mare spectacol și lui ALEXE: el a plasat două lovituri fulgerătoare, croșeu de stînga și croșeu de dreapta trimîndu-l din nou pe boxerul german la podea. În cea de a treia repriză boxerul german a făcut din nou cunoștință cu podeaua, obligîndu-l pe arbitrul întîlnirii să dicteze abandonul. Dintre ceilalți boxerii care au evoluat în gala de aseară o impresie deosebită ne-a lăsat sovieticul ZAPOROJET, cîștigător prin abanfa în repriza a treia în fața maghiarului KIS-NEFI.

Antrenorul echipei Steaua, ION CHIRIAC, unul dintre „neutri”, ne-a declarat după gală: „Mi-a plăcut în mod deosebit tînărul Adrian Moraru, un boxer talentat, capabil a evolua ascendent. Campion european Calistrat CUTOV nu mi s-a părut în „apele” lui. Cred că greșete cînd încearcă să cîștige prin... forță. Într-adevăr, el este posesorul unor lovituri puternice, dar nu trebuie să-și neglijeze apărarea. În meciul de astă seară el a primit prime multe lovituri pe care ar fi putut să le evite cu ușurință. Alexe Ion, greul nostru, s-a dovedit în schimb mai bine pregătit, atacurile sale au căpătat mai multă claritate și consistență, ceea ce mă face să cred că el poate obține și alte succese de prestigiu. În general, gala a fost spectaculoasă și interesantă, poate cel mai important pentru noi cei care iubim boxul”.

Astăzi pe stadionul Dinamo din Capitală, începînd de la ora 19, se desfășoară prima semifinală a Dinamoviei. Spicuim din cadrul acestei semifinale: SOKOLOV (U.R.S.S.) — BEBEN (R. P. Polonia); PAPALAU NICOLAE (România) — ANATOLIU (U.R.S.S.); NEMECÛK (R.S. Cehoslovacă) — OVECHNIK ALEXANDRU (U.R.S.S.); ENI GHEORGHE (România) — CAJEF SANDOR (R.P. Ungaria); OLETRU ION (România) — KUDRASOV (U.R.S.S.). CONSTANTINESCU MARIN (România) — BABARAIK (U.R.S.S.). T. POGOCEANU

La Viena s-a dat miercuri seara, plecare în cea de-a VII-a ediție a Raliului Dunării, competiție automobilistică internațională, organizată sub egida Automobil Clubului Român (A.C.R.) și Österreichischer Automobil Sport Club (O.A.S.C.) din Austria, cu concursul Magyar Autoklub (M.A.K.) și al cunoscutor firme petroliere „Elf” și „Elf”. La startul acestui mare concurs internațional, care contează ca etapă în Campionatul european de raluri și în Cupa țărilor socialiste, s-au alinați 54 de echipe din Austria, Belgia, Franța, R. P. Germaniei, Italia, Iugoslavia, Polonia, România, Ungaria și alte țări. Concurenții vor parcurge un traseu mîsurînd 2.110 km, prin Austria, Ungaria și România. Drumurile montane și cele 10

Și-au îndeplinit misiunea

(Urmare din pag. 1)

În fiecare moment, ne-a declarat Alexandru Popescu, am simțit prietenia sinceră care ne uneste cu tovarășii cubanezi. Un alt tînăr, purtînd uniforma albăstră cu emblema brigăzii de tineret „23 August-România”, Ștefan Tabul, strîngura la Arad, mi-a spus: — Sînt încă profund impresionat de spiritul de solidaritate pe care toți membrii brigăzii noastre l-au manifestat în Cuba. La fel și deosebita prietenie caldă, sinceră, pe care și-au exprimat-o față de noi toți cubanezii pe care am avut ocazia să-l cunoaștem — fie el tineri sau vîrstnici. El priveau prezența noastră ca un simbol al prieteniei pe care poporul român o poartă poporului frate cubanez. Modest, tînărul ardeean răspunde timid la întrebările reporterului privind munca sa personală în cadrul brigăzii.

bucură brigada de tineri români. Organele de partid locale, organizația de tineret din provincia Pinar del Rio, organele de conducere ale centralei „Jose Marti” i-au înconjurat cu grijă tovarășească, preluîndu-le, totodată, numeroase întîlniri cu tinerii cubanezi, desfășurate sub semnul relațiilor de prietenie frățescă dintre tineretul și popoarele României și Cubei. Reușesc să mă adresez unui alt membru al brigăzii, Alexandru Popescu, tînăr de profesie electrician, ne descrie entuziasmul cu care — alături de ceilalți tineri români — a participat la lucrările ce i-au fost încredințate, de faptul că în perioada celor 120 de zile cît s-au aflat la fabrica „Jose Marti” a efectuat lucrări nu numai de bobinaj — în care este specializat — ci și lucrări de întretinere a instalației electrice. — Eu, ca strungar, am lucrat circa două luni la reparații generale. Ulterior, împreună cu alți membri ai brigăzii am încercat să reunim în funcțiune cîteva mașini din atelierul de timpplărie al fabricii, mașini care fuseseră scoase din uz de cîteva ani. La început nu ne-a fost ușor. Dar apoi reafîcînd, cum ne-am priceput mai bine, achiziționez, schimbînd piese și detaliu, unele dintre ele modificîndu-le concepția inițială, am reușit să redăm circuitului economic al fabricii trei mașini. Păstrez și acum, ca o amintire din cele mai plăcute, tehnicile care le-am executat pentru a pune în funcțiune mașinile. — Tineri în frumoase uniforme albăstră, purtînd însemnele brigăzii de tineret „23 August-România”. Acești tineri, au avut misiunea nobilă de a exprima la mii de kilometri sentimentele frățești, internaționaliste, ale întregului tineret român, ale poporului nostru, față de poporul și tineretul cubanez. Ei și-au făcut pe deplin datoria. Dreptul oferit de organizația de tineret din Cuba — Diploma de onoare a Uniunii Tineretului Comunist din Cuba — acordată pentru activitatea întregii brigăzi, precum și diplomele acordate fiecărui membru în parte, reprezintă o recunoaștere a rezultatelor cu care tinerii români au revenit în patrie. Presa cubaneză — printre care ziarul Granma, subliniind aportul celui la Zafra de brigăzii de tineret din diferite țări, au dedicat spații importante activității brigăzii de tineri români, subliniind în numeroase materiale faptul deosebit al acestora și la munca din cadrul centralei „Jose Marti”. Prezența brigăzii „23 August-România” la Zafra, succesele obținute, au constituit o nouă și importantă contribuție la stringerea legăturilor de prietenie între România și Cuba, între tineretul celor două țări, o expresie concludentă a spiritului internaționalist ce caracterizează tineretul și popoarele celor două țări.

S-A DAT STARTUL ÎN „RALIUL DUNĂRII”

probe speciale, din care 7 în țara noastră, sporec gradul de dificultate al acestui raliu, care — anul acesta — se bucură de participarea unor piloți de înaltă clasă. Tîra noastră este reprezentată de echipajele Fl. Popescu-PetreVezeanu, Gh. Rotaru-Dan Rădulescu și Constantin Poșcaru-Lădușiu Covaci pe „R6 Gordini Special”, precum și Horst Graef-Gh. Florescu pe „Dacia-1100 S”. Concurenții sînt așteptați să ajungă la Oradea astăzi, începînd de la ora 12.20 — după o scurtă odihnă la Cluj, et vor continua drumul prin Tg. Mureș, Reghin, Gheorgheni, Bacău, Miercurea Ciuc, Bran, Cîmpulung, Pitești, Rîșnov, Predeal și Brașov, ajungînd în final la Poiana Brașov, vineri, în jurul orei 7.00. (Agerpres)

LOTTO joi ultima zi la LOTTO. Numbers: 12, 6, 41, 7, 14, 20, 24, 27, 90, 1, 19, 5, 8, 17, 51, 23.

REPORTAJ POLITIST • REPORTAJ POLITIST • REPORTAJ POLITIST • REPORTAJ POLITIST

de VIOREL BURLACU. Colonelul rostește aprinzîndu-și o țigară: — Deschideți geamurile că nu ne mai vedem de fum. Fumați ca șerpii... Eu unul am început să mă pliticesc de furturile astea din mașini. Ne facem de ris. Avem aproape treizeci de reclamații în mai toate limbile europene și nici o pistă concretă. — N-acem decît o singură soluție, dacă-mi permiteți. — Spune-mi! Dacă există o soluție de ce să n-o aplicăm? Dă-4 drumul la idee, căpitane! — În curte fumez o sumedenie de mașini confiscate. Toate cu numere străine. De ce nu le-am folosi? — Te-am înțeles. Soluția pe care o propui s-ar putea denumi într-o povestire pe care ai publicat-o dumnea-ta în ziarul județean „Provocarea flagrantului delicat”... Te-am ghicit, nu?

— Dacă ar fi s-o public, eu aș denumi-o altfel. Ce-ați spune de... CAPCANA DIN FORD MUSTANG. Noapte umedă. Din curtea inspectoratului județean T ieser un șir de mașini. Par niste siluete din cine știu ce poveste cu umbre. Ca la un semn, sînd indian se rupe și fiecare vehicul pornește spre altă direcție. După o oră pot fi văzute în mai toate locurile întinșate ale orașului. În toate, la vedere sînt etalate cele mai tentante obiecte. Aparat de fotografat, tranzistoare, saci de sport cu inscripții ademenitoare, calize pline de fel de fel de etichete. Și peste tot, în unghiul cel mai întunecos, veghează cite o siluetă... Un tînăr hătîn, apoi altul și altele din cele imposibile de secole cu cadranе uriașe împărțite în ore, bat din clopote ceasurile. Douăzeci și trei, douăzeci și patru, unu, două, trei... O buru-niț rea cere peste tot făcînd plictisitoare la culme veghea. Undeva sub luciul ploii scîlpețe caroseria unui Ford-mustang. Înd-untru, amalgamul de obiecte vadește un proprietar de soi. Dar cei cîteva trecători intrizății trec nepăsători, cu pașii repeziți bocnînd pe asfalt... Și în sfîrșit, plutonierul Florea C. simte un fior. E frig sau cele două siluete răsărite la colțul străzii? Frigul a fost și pînă acum, dar siluetele de-abia au apărut. Priveac cu atenție în jur apoi, ca niște fluturi atrași de lumină se apropie de mașină. Face un ocol, o inspecție sumară și lumina începe să se scotocească prin buzurden. Subofiterul se intristează. Doi. Două umbre și-atît. Spulșerăz arestarea unei bande numeroase. Pista. Iată însă că totul se risipește ca într-o ceață. Cei doi părăsesc în grabă locul. Ford-mustangul rămîne singur. Capcana e uscat. Ce naiba s-o fi întîmplat? Explicația apare imediat. Un grup mai numeros, patru sau cinci siluete, ia repede locul celor doi. Plutonierul își îndreaptă umerii. Așa da! Si numai ales că printre cei susiți vede un blond înalt, atletic, și în ciuda întinericului și a distanței i se pare frumos și distins. Să fi dat oare de acea fantomă blondă nămită așa de căpi-

tanul Roland? Oricum, de data asta e corba de ceva consistent. Ba și de-o oarecare explicație. Inseamnă că în oraș acțiunea e două bande. Sau poate mai multe. Independențe și concurențe. Cu un făcămît usor, portierele mașinii se deschid flagrantul delicat e dovedit. Urmează acum partea cea mai simplă. Arestarea infractorilor. Plutonierul e un tip mărunț care ușor poate fi făcut inofensiv de grupul care operează, dar asta nu-l sperie. Are o soluție. Arma! Pistolul negru apare în mina umedă a subofiterului. Îl strînge pînă-i se albesc degetele. Iese din unghiul unde pîndise și o voce reverberată umple strada izbîndu-și ecoul de zidul caselor: — Stați! Plutonierul Florea C. e convins că acest strigăt e mai mult decît destul. Puștii se vor speria și vor ridica mîinile cuminți. Se bucură că nu va fi nevoie să-și folosească arma. Dar se înșală. Delincenții sînt instruiți temeinic și pentru asemenea situații. Fiecare siluetă o ia la fugă în altă direcție. Intersecția are patru căi. Plus păduricea de alături. Cu inima strînsă, plutonierul întînește un picior și apasă pe trăgaci. Impuscătura se strîvește de cerul fos al nopții reci și umede și tăcut și miserabile. Cel împuscăt se clatină, apoi alunecă peste portiera deschisă a Ford-mustangului. Începutul e făcut... De acum e doar o chestiune de timp adunarea probelor și arestarea celorlalți. Subofiterul îi e ciudă că nu pînă în pictorul fantomei blonde dar silueta acestuia zăc-nise prima și dispăruse aproape instantaneu. Ar fi put să-i raporteze căpitănelui V. că a reușit să aresteze „capul”. Un motor de motocicletă își infîșe păcănitul în întunericul nopții disimulîndu-se în tăcerea umedă. Fantoma dispăruse în noaptea... Cu prima mașină, tînărul rînit e dus la spital.

Aude o voce ștearsă. — Cum te cheamă? — Orzogaș... Alexandru... — Cîți ani ai? — O să-mi taie piciorul? — Cu cine erai acolo? — Dacă nu mi-l taie o să rămîn șchiop? — Cine-i tipul acela înalt, blond, atletic? — O să merg în cărje, sau în cărut, o să am un picior de lemn. — Nu vrei să ne ajuti. E foarte rău. Împotrivirea dumitale ar putea să aibă urmări chiar dacă o să rămii cu piciorul sîndtos... Coșmarul. Din nou coșmarul cu gratii... — Am 17 ani... Robert K., Frații Pj., Cornel C., blondul e Iuliu H... din cauza lui... a fugit și m-a lăsat. Nu aș fi întîmplat de obicei nu? Nu-l părăsești pe cel căzută... E o lege a acenturii în toate cărțile, în toate filmele. Lașul... (Din primul interogatoriu luat în acest caz) „În aceeași noapte sînt arestați toți ceilalți. Dorneau cuminți, fiecare în patul lor de copil. Te putea ușor părăli acest somn vinovat, mai ales că părinții jură că nu țeseră din casa. Părinți, ce să-i faci” Dar în vestiare atîrnă ude hainele și din pantofi se scurge o zeamă noroioasă... (Dintr-o relatare a unuia dintre vecini) TELEZ: „Către toate inspectoratele de miliție din țară. Este pus sub urmărire numitul Iuliu H. de 21 de ani acuzat de tîlhărie, furt calificat, activitate intelectuală de incitare la furt și speculă cu obiecte de contrabandă...” Către toate inspectoratele de miliție... Semnalmente: blond, înalt, sportiv, vorbește trei limbi, are un aer distins... Urmărit, prînșit și adușci sub escortă pe Iuliu H. de 21 de ani, acuzat de tîlhărie, furt calificat... (VA ARMA)

de peste hotare

Președintele Mao Tzedun a primit delegația militară română

PEKIN. — Corespondentul Agerpres, Ion Gălățeanu, transmite: Președintele Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, Mao Tzedun, a primit, în după-amiaza zilei de 29 iulie, delegația militară română, condusă de general-colonel Ion Ioniță, ministrul forțelor armate.

La primire au fost prezenți Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, Huan Jun-gen, șeful Marelui Stat Major al arma-

teci populare chineze de eliberare, Ciu Hui-Tso, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinez, Siao Cin Kuan, adjunct al ministrului apărării, comandantul forțelor maritime militare.

A fost prezent, de asemenea, Aurel Duma, ambasadorul Republicii Socialiste România în R. P. Chineză.

Cu acest prilej, a avut loc o convorbire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

Convorbirile sovieto-vest-germane

MOSCOVA 29. — Corespondentul Agerpres, Laurențiu Duță, transmite, Miercuri, Andrei Gromiko, ministrul afacerilor externe al Uniunii Sovietice, și Walter Scheel, ministrul afacerilor externe al R. F. a Germaniei, s-au întâlnit din nou, continuând convorbirile din ajun, despre care purtătorul de cuvânt al delegației vest-germane, Rudiger von Wechmar, a spus că au decurs într-o atmosferă „de muncă intensă”.

Concomitent, și-au continuat activitatea două grupuri de lucru constituite marți, având misiunea de a pune la punct unele aspecte ale proiectului tratatului de renunțare la folosirea forței în relațiile dintre cele două țări.

AUTORITĂȚILE uruguayene au ordonat suspendarea temporară a apariției ziarului „Popular”, organul C.C. al Partidului Comunist. Hotărârea a atras protestul organizațiilor muncitorești și democratice din Uruguay.

ORIENTUL APROPIAT

R.A.U. a suspendat provizoriu emisiunile radiofonice ale unor organizații palestiniene de rezistență

DUPĂ CUM transmite agenția MEN, un purtător de cuvânt oficial al guvernului R.A.U. a anunțat că au fost suspendate în mod provizoriu emisiunile unor organizații de rezistență palestiniene, care transmiteau pe lungimile de undă ale postului de radio Cairo. Purtătorul de cuvânt a explicat că această hotărâre a fost luată în urma opoziției acestor organizații față de acceptarea de către R.A.U. a propunerii americane de soluționare a conflictului din Orientul Apropiat.

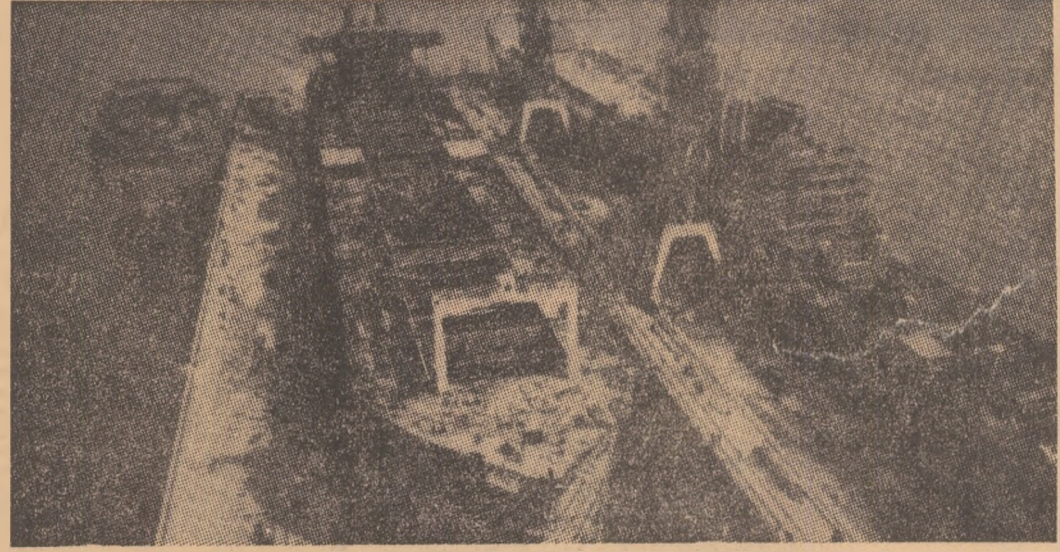
Se precizează că această hotărâre nu trebuie interpretată ca o întrerupere a ajutorului acordat mișcării de rezistență palestiniene.

Agencia MEN anunță că o măsură similară a fost luată și de autoritățile sudaneze.

PRIMELE delegații ale mișcării palestiniene de rezistență, care urmează să expună pozițiile acestora în capitalele arabe, au părăsit marți seara Ammanul, anunțând agenția France Presse. Conducătorii acestor delegații vor înmîna șefilor de stat ai țărilor vizitate mesaje în partea lui Yasser Arafat, președintele Comitetului Central al Rezistenței Palestiniene, în care este explicată poziția organizațiilor palestiniene în actuala etapă a evolu-

ției situației din Orientul Apropiat. Alte delegații urmează să părăsească capitala Iordaniei în următoarele 48 de ore cu destinația Damasac, Bagdad, Tripoli, Ryad și Khartoum.

16 MILIOANE de persoane au fost afectate de inundațiile care s-au produs în ultimele zile în statul indian, Assam, anunță agențiile de presă. Mușonul care a bîntuit în această regiune a provocat revărsarea fluviului Brahmaputra și a afluenților săi, inundind o suprafață agricolă de 400.000 hectare și distrugând numeroase locuințe.

Industria construcțiilor navale poloneze a obținut remarcabile realizări. Pe șantierele navale ale Poloniei se construiesc în prezent 18 tipuri diferite de nave. În fotografie: un aspect de pe șantierele de la Gdynia.

Viguroase atacuri ale patrioților cambodgieni

● Dificultățile regimului de la Pnom Penh ● Intervenția thailandeză se amplifică

Comandamentul de la Pnom Penh dorea ca tot dinadinsul să păstreze importanta regiune strategică a platoului muntos Kirrom, deplasând în acest scop nu mai puțin de 4000 militari. Dar, după 19 zile de lupte puternice, principala localitate a acestei regiuni a fost marș abandonată.

În urma atacurilor repetate ale unităților forțelor de rezistență populară, ultimele două batalioane au părăsit orașul, pierzând astfel controlul șoselei numărul 4 între Kompong Son și Pnom Penh, un adevărat „coron ombilical” ce permitea aprovizionarea cu alimente și petrol a capitalei cambodgiene. Unitățile patrioților khmeri au acționat cu succes în ultimul timp și în alte regiuni sau localități din Cambodgia. Astfel, tot marți, aeroportul orașului Siem Reap a fost atacat și a devenit inutilizabil pentru cursele avioanelor militare ale regimului Lon Nol.

Seria insucceselor regimului de la Pnom Penh continuă, deci, în ciuda unui sprijin masiv acordat de autoritățile saigoneze și de cele din capitala Tailandei. La sfârșitul săptămânii trecute, numărul soldaților saigonezi angajați în operațiunile militare din Cambodgia se ridică la 20.000. În sprijinul împopularului regim Lon Nol au apărut în

diverse părți ale țării și grupe de mercenari. Potrivit unei informații transmise de agenția U.P.I., în sudul Cambodgiei au fost văzute forțe mercenare grupate în jurul a 3000 soldați. Comentând recentă vizită a lui Lon Nol în Tailanda, ziarul „INTERNATIONAL HERALD TRIBUNE” releva că ea reprezintă „unul din ultimii pași în procesul de implicare a Tailandei în războiul din Cambodgia”. Ultimele știri transmise din Bangkok menționează că 3000 de soldați thailandezi urmează să sosească până la sfârșitul lunii august în Cambodgia.

Măsurile economice în Peru

În discursul rostit cu prilejul Zilei naționale a Perului, președintele Juan Velasco Alvarado, a anunțat semnarea unei noi legi privind activitatea companiilor industriale care activează pe teritoriul țării. Potrivit legii, firmele indigene sînt obligate, pe de o parte, să sporească fondul de salarii cu o sumă reprezentînd 10 la sută din profiturile anuale nete și, pe de altă parte, să ofere muncitorilor 50 la sută din acțiunile întreprinderii. Cît despre companiile străine, acestea vor trebui să încheie cu statul peruviu noi contracte privind renunțarea, la sfârșitul unei anumite perioade, la cel puțin 51 la sută din acțiunile lor. Legea se înscrie pe linia unor recente măsuri de naționalizare, adoptate de guvernul generalului Velasco. Cele mai importante dintre acestea au fost exproprierea firmei americane „International Petroleum Company” și instituirea controlului statului asupra exportului principalelor produse ale țării, cuprul și peștele.

Vizita în S. U. A. a delegației tineretului din România

WASHINGTON 29. — Corespondentul Agerpres, Constantin Alexandroaie, transmite: La invitația Consiliului tineretului din Statele Unite, delegația tineretului din România, condusă de V. Nicolociu, secretar al C.C. al U.T.C., care s-a aflat în S.U.A. cu ocazia Adunării mondiale a tineretului, a făcut o vizită de documentare prin diverse orașe de pe coasta de nord est.

Cu acest prilej au fost vizitate o serie de aşezăminte culturale, centre de învățămînt, sedii ale organizațiilor de tineret etc. și a fost realizat un util schimb de păreri privind viața, activitatea și preocupările tinere; generații din cele două țări.

Miercuri seara delegația tineretului din România a părăsit S.U.A. plecînd spre patrie pe calea aerului.

DOCHERII BRITANICI AU HOTĂRÎT SĂ REIA LUCRUL

După discuții aprinse, care au durat două ore și jumătate. Conferința națională a delegațiilor docherilor a hotărît miercuri să accepte ca o măsură intermediară „planul de pace” al lordului Pearson. De asemenea, s-a hotărît ca lucrul în porturi să fie reluat în dimineața zilei de 3 august.

Astfel, urmează să ia sfârșit greva generală a celor 47.000 de docheri britanici, declanșată în urmă cu două săptămîni în sprijinul revendicărilor lor privind creșterea salariului de bază.

PRIBEGIA DISPERĂRII

„Pieile roșii” în apărarea drepturilor lor

Un mesaj special adresat Congresului american de către președintele Nixon (mesaj care propune stabilirea unor alocații pentru ameliorarea situației băștinășilor indieni) scoate, o dată mai mult în evidență, tragedia „pieilor roșii” în America zilelor noastre.

„Acesta — subliniază mesajul prezidențial referindu-se la populația indiană din S.U.A. — constituie minoritatea cea mai dezmoștenită și mai asuprită din țară, fie că e vorba de gășirea unei slujbe, de asigurarea unui minim de existență, de învățămînt sau de sănătate. Condiția indienilor ocupă cel mai coborît standard pe scara societății americane și este caracterizată prin mizerie și proscuitate. Ea este rezultatul unei inechități care se perpetuează.”

De la primele contacte cu colonizatorii europeni, indienii din America au fost oprimați, brutalizați, spoliați de pămînturile lor și de dreptul lor la autodeterminare.”

O anchetă efectuată, la cererea Casei Albe, de Biroul pentru problemele indiene (B.I.A.), o secție a Ministerului de Interne al S.U.A., ne oferă amănunte suplimentare cu privire la soarta tragică dar, mai ales, cu privire la lupta „pieilor roșii” pentru o viață demnă, pentru drepturile lor elementare. Aflăm, de pildă, că șomajul în rândul indienilor se ridică la circa 65 la sută, că venitul mediu anual al

unei familii de indieni reprezintă doar a cincea parte din venitul minim al unei familii americane, că mortalitatea în rândul populației indiene este de 20 de ori mai ridicată decît procentul mediu pe scară națională în S.U.A., că limita medie de viață a indianului în America zilelor noastre este de... 38 de ani.

Dincolo de aceste cifre se conturează drama unei întregi populații (evaluată, după unele statistici, la 750.000 suflete, iar după altele la 1 milion de suflete) în goană după existență, luptînd pur și simplu pentru supraviețuire.

An de an, mii de indieni se îndreaptă spre orașe din vestul mijlociu cum ar fi Denver, Minneapolis și Los Angeles. Sosii, de cele mai multe ori, fără nici o pregătire, înarmați doar cu numele unei rude și speranța într-un trai mai bun, noii veniți găsesc viața în marile orașe aproape la fel de aspră, dacă nu chiar mai grea decît în rezervațiile pe care le-au părăsit. Rezultatul? „Nu avem nici o alegere și nici o perspectivă” — declară organizații forțelor de apărare a indienilor (United Native Americans — Americații Băștinăși Uniți). În rezervații nu avem unde munci ca să ne câștigăm o existență omenescă. Dacă părăsim rezervația constatăm repede că umblăm după o iluzie de mai bine. Sîntem pur și simplu călători între o zonă a sărăciei și alta, asta-i tot!”

Așadar a tragică pendularea a indienilor de la oraș la oraș și înapoi spre rezervațiile lor — cuiburi de mizerie. Nu există date exacte ale acestei „pribegii a disperării”. Un studiu al B.I.A. din 1965 arată că 55 la sută din indienii plecați spre mari orașe s-au reintors în rezervații după o perioadă variînd între cinci luni și doi ani. Antropologul Theodore Graves, care a făcut un studiu asupra indienilor veniți la Denver, a constatat că mai puțin de 10 la sută dintre ei rămîneau acolo peste șase luni.

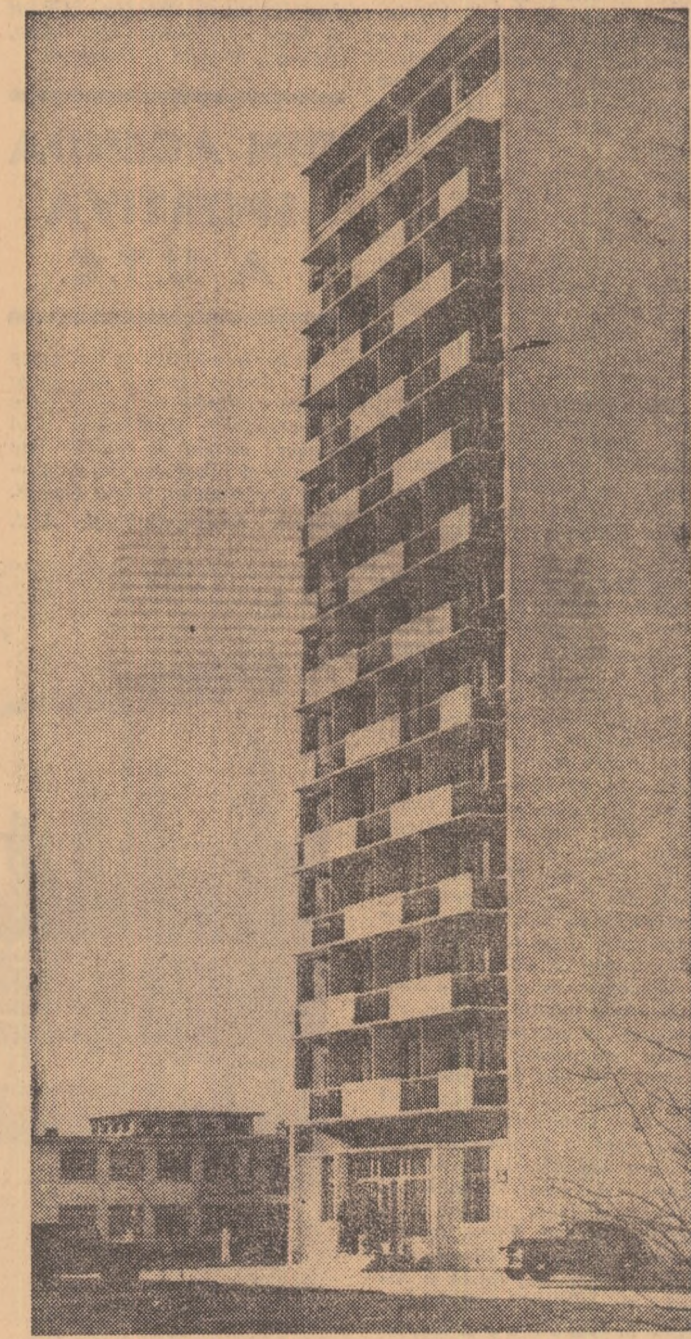
În această migrație sîlă și în contactul cu realitățile marilor orașe s-a dezvoltat, însă, un nou spirit de organizare și de luptă pentru drepturile vitale. „Convorbirile cu indienii și analiza stării lor de spirit” — notează autorii anchetei B.I.A. — dovedeau căl un înalt grad de revîlă față de discriminările la care sînt supuși, cît și o tendință crescîndă spre acțiune, exemplificată recent prin preluarea insulei Alcatraz și dezvoltarea organizațiilor indiene care luptă pentru recuperarea drepturilor vechilor băștinăși... Este oară că spiritul militant va crește în perioada următoare... Contactul cu experiența orașe-

lor îi învață pe indieni că trebuie să se organizeze pentru a-și susține revendicările. Organizarea indienilor a fost handicapată de tribalism, care tindea să împiedice construirea de organizații militante. Dar deși tribalismul continuă să-i divizeze, ei reușesc mai des și mai bine să învingă treptat desebirile tribale și să formeze organizații mai largi și mai puternice.”

Organizația „American Indians United” (Indienii Americani Uniți), asociația „Mișcarea Indienilor Americani” și gruparea „Asociația urbană pentru dezvoltarea indienilor” sînt cele mai puternice organizații de luptă ale indienilor de pe teritoriul S.U.A. Ele numără, fiecare zeci de mii de membri activi care iau parte la toate manifestările și campaniile revendicative inițiate. Este în curs de constituire o federație care să unească toate organizațiile culturale și politice ale populației indiene. Un comitet de legătură funcționează de câteva luni la Minneapolis.

Există, probabil, o anumită legătură între apariția unei mișcări organizate revendicative a indienilor și recentele simptome de preocupare a Administrației S.U.A. pentru soarta „celor mai dezmoștenite și mai asuprite minorități” din America zilelor noastre.

EM. RUCĂR

Imagine din Ulan Bator

MIERCURI, a încetat din viață la Ulan Bator, după o boală grea și îndelungată, Litușantarușin Toiv, membru al Comitetului Central al Partidului Popular Revoluționar Mongol, deputat al Marelui Hural Popular al R. P. Mongole, ministrul al afacerilor externe, informează agenția Montame.

GRUPUL de savanți care și-au propus să provoace o auroră boreală artificială în

cursul nopții de luni spre marți și-au amînat proiectul ca urmare a unei defecțiuni tehnice.

Această experiență are ca scop obținerea de date asupra cimpului electromagnetic al atmosferei, prin crearea la o altitudine de peste 200 kilometri a unui nor de vapori de bariu. Acest nor, potrivit calculului cercetătorilor, trebuie să dea naștere unei aurore boreale artificiale vizibile într-o

La Houston, în S.U.A., s-au produs noi incidente între poliție și populația de culoare. Fotografia noastră înfățișează o victimă a intervenției sîngeroase a poliției.

pe scurt

zonă cu raza de 1.600 km în jurul Centrului de cercetări de la Churchill (statul Manitoba).

Relații diplomatice la nivel consular între India și R.D.G.

GUVERNUL Indiei a hotărît să stabilească relații diplomatice cu Republica Democrată Germană la nivel consular. Pînă în prezent, cele două țări întrețineau relații prin intermediul misiunilor comerciale.

PICTURĂ de mare valoare artistică din secolul XIII, reprezentînd „Madona cu copilul”, a fost furată luni din biserica Santa Maria del Popolo din Roma. Tabloul, aparținînd unui pictor necunoscut, era fixat de secole deasupra altareului bisericii.

JURIUL celui de al doilea festival al filmului turistic, desfășurat la Marsilia, a decernat marți premiile. Premiul I — Medalia de aur — a fost a-

ROMA: „Optimism prudent”

niul economic, deținător al unor portofolii ministeriale de certă importanță în ultimul deceniu. LA GAZZETTA DEL MEZZOGIORNO relevînd că „serbia” lui Colombo este, fără îndoială, dificilă și delicată, consideră că bilanțul primelor tratative ar fi promițător. Un oarecare optimism se degajă și din comentariul lui IL SOLE — 24 ORE: „Atmosfera se menține destul de favorabilă lui Colombo”. Canotul cotidian CORRIERE DELLA SERA este, în schimb, mai prudent: „Cea de a doua fază a crizei de guvern, deschisă prin tentativa premierului desemnat Colombo, prezintă câteva puncte clare și multe puncte necunoscute; iar pentru că necunoscutele sînt mai mari decît datele considerate ca un punct cîștigat, este prudent să nu mai facem previziuni cel puțin pînă cînd Colombo nu-și va fi încheiat prima rundă de convorbiri cu partidele care pînă mai ieri erau aliate”. Colombo — potrivit unor observatori — acordă prioritate problemelor economice, nu numai pentru că acesta este domeniul său familiar ci și pentru că ele sînt prezente. Dar nici celelalte probleme — cele politice — nu și-au pierdut acuitatea, mai ales problema raporturilor P.S.I. cu opoziția de stînga în noile organisme regionale. Socialiștii nu sînt dispuși să cedeze în această problemă, fapt dovedit în Toscana.

Oricum, Colombo nu are griji în ceea ce privește reacțiile propriului său partid. După părerea ziarului AVANTI, „direcțiunea democrat-cristină i-a oferit lui Colombo un zid protector destul de solid pentru a-l pune la adăpost de dificultățile de care s-a lovit Andreotti în tentativa sa de a forma guvernul”.

Colombo, cum remarcă un ziar italian, are avantajul „celui de-al doilea”. El a găsit terenul parțial degajat datorită eforturilor predecesorului său dar a moștenit și divergențele. Va reuși să treacă peste aceste obstacole? Între partenerii de ieri polemici nu s-a stins, iar dosarele nerezolvate s-au acumulat. UNITA atrage atenția asupra faptului că prelungirea crizei, aflată într-un cerc vicios, creează „daune și pericole grave, economice și politice”. Comuniștii au subliniat: „Italia are nevoie să se formeze o majoritate capabilă să dea o linie politică clară și coerentă de guvernare, prin intermediul parlamentului, stabilind un raport corect cu mișcarea muncitorilor, cu sindicatele, cu marile masă populare”.

Decembrie, pronosticurile sînt riscante. De acea purtătorii de cuvînt, care au o misiune îngrată, fac apel la clasică formula a „optimismului prudent”.

M. RAMURA

Procesul de la Los Angeles

Procesul intentat grupului de „hippies” acuzat de uciderea actriței Sharon Tate și a altor patru persoane a intrat deja într-o fază decisivă.

În ședința de ieri, principalul martor al acușării, Linda Kasabian, ea însăși membră a „familiei” conduse de Charles Manson, a relatat despre împrejurările în care au fost comise trei din cele cinci asasinat de la Villa Bel'Air. Potrivit depoziției ei, masacrul putut fi evitat, în amănunt de Charles Watson, Susan Atkins și Patricia Krenwinkel.

Întîi, Watson l-a ucis pe Steven Parent, în vîrstă de 18 ani, înfîlțit în grădina vilei. Martora a declarat că i-a văzut apoi pe Watson și Patricia Krenwinkel

asasinîndu-i pe Voitek Frychow-ski și respectiv, Abigail Folger — doi dintre invitații actriței. Înainte de a aborda acest moment-cheie al depoziției, martora a relatat despre „filozofia” profesată de Manson, simbolizată prin expresia „helter skelter” („scapă cine poate”), potrivit căreia țelul „familiei” era de a provoca în S.U.A. un război rasial și, prin acesta, o debarcadă generală. Asasinatele de la Villa Bel'Air au fost comise în conformitate cu această „filozofie”.

Se știe că Linda Kasabian a acceptat să depună mărturie împotriva celorlalți membri ai bandeii în schimbul promisiunii de a nu fi implicată în acest caz. Rolul ei a fost, de altfel, după cum a declarat procurorul Vincent Bugliosi, secundar, fiind însărcinată să stea de pază.

gru, iar ferestrele vor avea geamuri de culoarea ambrei. Cea mai înaltă clădire din S.U.A., și una dintre cele mai mari din lume, „Empire State Building” din New York, măsoară numai... 381 m.

În căutarea lui „An-22”

„Cosmos—354”

În Uniunea Sovietică a fost lansat miercuri satelitul artificial al Pămîntului „Cosmos-354”, la bordul căruia se află aparatul științific pentru continuarea cercetărilor în spațiul cosmic.

LA CHICAGO va fi construit cel mai înalt zărire nori din lume — 443 de metri înălțime, 109 etaje. Acest imobil, care va fi dat în folosință în 1974, va costa peste 100 milioane dolari. Uriașă clădire a avea fațada din aluminiu ne-